

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนากองครักษ์ส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐

วิสัยทัศน์

ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

คติพจน์ประจำชาติ

มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการภาครัฐ



๑.๑ สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

๑.๑.๑ บทนำ

การพัฒนาประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้หลุดพ้นจากประเทศยากจน ด้านสิ่งแวดล้อมมีความหลากหลายเชิงนิเวศ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจปี ๒๕๖๓ ติดลบร้อยละ ๖.๑ หดตัวมากที่สุดในรอบ ๒๒ ปี รองจากปี ๒๕๔๑ หดตัวติดลบร้อยละ ๗.๖ สาเหตุจากการระบาดของโรคโควิด-๑๙

มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล ช่วยเติมสภาพคล่องและสร้างความมั่นใจในการใช้จ่ายให้กับประชาชน มาตรการที่รัฐร่วมแชร์ค่าใช้จ่ายหลายมาตรการมีผลดีมาก ตัวเลขการบริโภคเดบิตในหมวดบริการและหมวดสินค้าไม่คงทน มีการต่ออายุมาตรการออกไปในช่วงที่โควิด-๑๙ กลับมาระบาดรอบใหม่ ทำให้เศรษฐกิจประคองอยู่อย่างต่อเนื่องในช่วงที่มีปัจจัยลบเพิ่มขึ้น มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจต้นทุนการคลังสูงไม่สามารถกระตุ้นเศรษฐกิจได้อย่างยั่งยืน การเร่งนำเข้าและฉีดวัคซีนเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องดำเนินการเร็วที่สุด และคุ้มค่าผลตอบแทนทางเศรษฐกิจต่อเม็ดเงินที่รัฐต้องจ่ายออกไป ช่วงที่วัคซีนไม่ครอบคลุมจึงต้องประคองระบบเศรษฐกิจด้วยมาตรการเหล่านี้ไปพลางก่อน

การลงทุนภาคเอกชนปี ๒๕๖๒ ติดลบร้อยละ ๘.๔ สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติคาดการณ์การลงทุนภาคเอกชนจะขยายตัวร้อยละ ๓.๘ เบื้องต้นไม่พบปัญหาแต่พบว่าตัวเลขสูงกว่าคาดการณ์การขยายตัวของจีดีพีรวมร้อยละ ๒.๕-๓.๕ ไม่มาก และน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของการลงทุนภาคเอกชนที่หายไป จึงเป็นตัวเลขน่าเป็นห่วงมาก ด้านภาคการค้าต่างประเทศการส่งออกสินค้า มีมูลค่า ๕๘,๐๙๕ ล้านดอลลาร์ ลดลงร้อยละ ๑.๕ ดีขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า ปริมาณการส่งออกลดลงร้อยละ ๑.๖ ราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๑

ด้านการผลิตสาขาเกษตรกรรมกลับมาขยายตัว การผลิตสาขาอุตสาหกรรม สาขาที่ฟื้นแรงแและบริการด้านอาหาร สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า และสาขาการขนส่งการขายปลีกและการซ่อมแซมฯ การผลิตสาขาไฟฟ้าและก๊าซฯ ขยายตัวลดลง สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้และการประมงขยายตัวร้อยละ ๐.๙ ดีขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า หมวดปศุสัตว์ขยายตัวต่อเนื่อง การผลิตอุตสาหกรรม ลดลงร้อยละ ๐.๗ การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมดีขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า ผลผลิตอุตสาหกรรมสำคัญๆ ที่เพิ่มขึ้น เช่น การผลิตยานยนต์ ชิ้นส่วนและแผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์ การผลิตมอเตอร์ไฟฟ้า เครื่องกำเนิดไฟฟ้า สาขาที่ฟื้นและบริการด้านอาหาร ลดลงร้อยละ ๓๕.๒ ไตรมาสที่ ๔ รายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทยลดลงร้อยละ ๔๕.๑

มาตรการเปิดประเทศส่งผลให้ไตรมาส ๔ นักท่องเที่ยวต่างประเทศเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย มีอัตราการเข้าพักเฉลี่ยร้อยละ ๓๒.๔๙ สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า ลดลงร้อยละ ๒๑.๑ การขนส่งทางอากาศลดลงร้อยละ ๖๘.๑ การขนส่งทางบกและท่อลำเลียงลดลงร้อยละ ๑๒.๗ การขนส่งทางน้ำลดลงร้อยละ ๔.๓ การสนับสนุนการขนส่งลดลงร้อยละ ๒๒.๑ การไปรษณีย์ขยายตัวร้อยละ ๒๗.๒ เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ อัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ ๑.๘๖ อัตราเงินเฟ้อ ร้อยละ -๐.๔ ทุนสำรองระหว่างประเทศปี ๒๕๖๓ อยู่ที่ ๒.๕๘ แสนล้านดอลลาร์ หนี้สาธารณะปี ๒๕๖๓ มูลค่า ๘,๑๓๖,๑๑๔.๖ ล้านบาท ร้อยละ ๕๒.๑ ของ GDP

๑.๑.๒ ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศ

ปี ๒๕๖๔ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๒.๕ – ๓.๕ คาดว่ามูลค่าการส่งออกสินค้าจะขยายตัวร้อยละ ๕.๘ การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนและการลงทุนรวมขยายตัวร้อยละ ๒.๐ และร้อยละ ๕.๗ ตามลำดับ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ในช่วงร้อยละ ๑.๐ – ๒.๐ บัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ ๒.๓ ของ GDP รายละเอียดดังนี้

๑. การใช้จ่ายเพื่ออุปโภคบริโภคภาคเอกชน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๒.๐ จากผลกระทบของการระบาดระลอกใหม่ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นผู้บริโภค คาดว่าจะสามารถควบคุมการระบาดให้อยู่ในวงจำกัดได้ในไตรมาสแรก ในช่วงที่เหลือของปีจะได้รับปัจจัยสนับสนุนจากแนวโน้มการฟื้นตัวภาคการส่งออก รายได้เกษตรกร และมาตรการเยียวยาผลกระทบและกระตุ้นอุปสงค์ภายในประเทศของภาครัฐ การอุปโภคภาครัฐบาล จะขยายตัวร้อยละ ๕.๑ ภายใต้พระราชกำหนดเงินกู้ฯ ๑ ล้านล้านบาท ปี ๒๕๖๔ จากร้อยละ ๗๐ ของวงเงินกู้ อัตราการเบิกจ่ายงบประมาณ ปี ๒๕๖๔ ร้อยละ ๙๘.๐

๒. การลงทุนรวม คาดว่าจะเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๗ การลงทุนภาครัฐ จะขยายตัวร้อยละ ๑๐.๗ อัตราการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุน ปี ๒๕๖๔ คาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ ๗๕ ของวงเงินงบประมาณ ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ การลงทุนภาคเอกชน จะขยายตัวร้อยละ ๓.๘ เนื่องจากผลกระทบจากการระบาดระลอกใหม่ภายในประเทศ มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นจากปีก่อน การผลิตภาคอุตสาหกรรมและการส่งออกในช่วงการฟื้นตัวของเศรษฐกิจและการค้าโลกแนวโน้มการปรับตัวดีขึ้น

๓. การส่งออกสินค้าคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๕.๘ ปริมาณการส่งออกสินค้าจะขยายตัวร้อยละ ๓.๘ ราคาสินค้าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๐ รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติฟื้นตัวล่าช้า การส่งออกบริการอยู่ในระดับต่ำเมื่อรวมกับการส่งออกสินค้า ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการรวมลดลงร้อยละ ๐.๒ นโยบายเศรษฐกิจมหภาค ปี ๒๕๖๔ ให้ความสำคัญกับการควบคุมการแพร่ระบาดและการป้องกันรุนแรงภายในประเทศโดยดำเนินการตามมาตรการควบคุมและป้องกันการระบาดของภาครัฐอย่างต่อเนื่อง จัดการวัคซีนให้ทั่วถึงและเพียงพอต่อการสร้างภูมิคุ้มกันหมู่ ฟื้นฟูกิจกรรมทางเศรษฐกิจในแหล่งท่องเที่ยวและการผลิตในพื้นที่อุตสาหกรรม ควบคู่กับความสำคัญตามหลักการสาธารณสุข และการรักษาบรรยากาศทางการเมืองภายในประเทศ

๔. การดูแลภาคเศรษฐกิจโดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยวและบริการยังมีข้อจำกัดจากมาตรการควบคุมการเดินทางระหว่างประเทศ มาตรการช่วยเหลือภาคธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มเติม การรักษาการขยายตัวทางเศรษฐกิจจากการใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐ การส่งออกสินค้าเพื่อสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศ โดยขับเคลื่อนการส่งออกสินค้าที่ได้ประโยชน์จากการระบาดของโรค สร้างความเชื่อมั่นในความปลอดภัยของสินค้า ขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการค้าภายใต้กรอบความร่วมมือข้อตกลงระหว่างประเทศที่สำคัญๆ การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าลดต้นทุนการผลิตป้องกันความเสี่ยงค่าเงิน ส่งเสริมการลงทุนภาคเอกชนเร่งรัดให้ผู้ประกอบการที่ได้รับอนุมัติและออกบัตรส่งเสริมการลงทุนในช่วงปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๓ ให้เกิดการลงทุนจริงขับเคลื่อนการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ เตรียมมาตรการรองรับความเสี่ยงจากสถานการณ์ภัยแล้งและรายได้เกษตรกร และการให้ความสำคัญกับการดูแลเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ

๑.๑.๓ วิสัยทัศน์ประเทศไทย

ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หรือ เป็นคติพจน์ประจำชาติว่า มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

ความมั่นคง คือ มั่นคงจากภัยและการเปลี่ยนแปลงในประเทศและนอกประเทศ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล มีความมั่นคงทุกมิติ ทั้งการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม การเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติศาสนา ระบบการเมืองมั่นคงบริหารประเทศต่อเนื่องโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมปรองดองสามัคคีผืนน้ำกำลังพัฒนาประเทศ ชุมชนเข้มแข็ง ครอบครัวอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับเกษียณ ความมั่นคงอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง คือ ประเทศขยายตัวเศรษฐกิจต่อเนื่องและยั่งยืน สู่อุตสาหกรรมได้สูง ความเหลื่อมล้ำการพัฒนาลดลง ประชากรอยู่ดีมีสุขได้รับประโยชน์การพัฒนาเท่าเทียมกัน การพัฒนาทั่วถึงทุกภาคส่วน คุณภาพชีวิตตามมาตรฐานองค์การสหประชาชาติไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะยากจน เศรษฐกิจในประเทศเข้มแข็งสามารถแข่งขันกับประเทศต่างๆ สร้างรายได้ภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตสอดคล้องกับบริบทการพัฒนา มีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าแน่นแฟ้นในภูมิภาคเอเชีย เชื่อมโยงภูมิภาค ทั้งคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และธุรกิจ มีทุนมนุษย์ ทุนปัญญา ทุนการเงิน ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน คือ การพัฒนาที่สร้างความเจริญรายได้และคุณภาพชีวิตเพิ่มขึ้น การเจริญเติบโตของเศรษฐกิจบนหลักการใช้การรักษาและการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่สร้างมลภาวะ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์มากขึ้นสิ่งแวดล้อมดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม เอื้ออาทร เสียสละเพื่อส่วนรวม ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนและทุกภาคส่วน ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงอย่างสมดุลมีเสถียรภาพและยั่งยืน

วิสัยทัศน์ประเทศไทย 2580

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ยกระดับศักยภาพในหลากหลายมิติ เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง

พัฒนาในทุกมิติและในทุกช่วงวัย ให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ

สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

สร้างการเติบโตแบบคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ภาครัฐของประชาชน เพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม

มั่นคง	มั่งคั่ง	ยั่งยืน
<ul style="list-style-type: none">มีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมืองประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตยสังคมมีความปรองดองและความสามัคคี ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้มั่นคง มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินมีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ	<ul style="list-style-type: none">ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องยกระดับเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันเศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของอาเซียนในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุนมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างพัฒนาต่อเมือง อาทิ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงินและทุนอื่นๆ	<ul style="list-style-type: none">การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญด้านรายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างต่อเนือง โดยไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมมีการผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกคนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๑.๑.๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๑.๑.๔.๑ **ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง** เป้าหมาย คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราชอธิปไตย ทุกระดับ เน้นการพัฒนาคน เครื่องมือเทคโนโลยีระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่รับมือภัยคุกคามและภัยพิบัติทุกรูปแบบ ป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงในปัจจุบันและในอนาคต แก้ไขปัญหาแบบบูรณาการส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และมิตรประเทศทั่วโลก

๑.๑.๔.๒ **ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน** เป้าหมายการพัฒนา มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศบนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุน ในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินที่อยู่ดีรวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

๑.๑.๔.๓ **ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์** เป้าหมายการพัฒนาคนในทุกมิติทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่งมีคุณภาพ มีพัฒนาการรอบด้าน มีสุขภาพดีทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะรับผิดชอบต่อสังคม มัชยัสต์ โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม เป็นพลเมืองดี มีหลักคิดที่ถูกต้องมีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ภาษาที่สาม อนุรักษ์ภาษาถิ่น เรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ผู้การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูงเป็นนวัตกรรม นวัตกรรม ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ โดยมีตามความถนัดของตนเอง

๑.๑.๔.๔ **ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม** เป้าหมายการพัฒนาให้มีความสำคัญกับการดึงภาคส่วนต่างๆ ทั้งเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่น ขับเคลื่อนการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม กระจายอำนาจความรับผิดชอบต่อระดับท้องถิ่น เสริมความเข้มแข็งชุมชนจัดการตนเอง เตรียมความพร้อมในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้มีคุณภาพพึ่งตนเอง และประโยชน์แก่ครอบครัวชุมชนและสังคมมีหลักประกันเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

๑.๑.๔.๕ **ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนทุกมิติ ด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมภิบาล และหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันและนอกประเทศ ใช้พื้นที่กำหนดกลยุทธ์และแผนงาน ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมแบบทางตรงมากที่สุด บนพื้นฐานการเติบโตร่วมกันทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม คุณภาพชีวิต สมดุลทั้ง ๓ ด้าน สุขความยั่งยืนต่อไป

๑.๑.๔.๖ **ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ** เป้าหมาย เพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐ “ภาครัฐของประชาชน เพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” ขนาดเหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกบทบาทหน่วยงานกำกับหรือให้บริการ ปรับวัฒนธรรมทำงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ และผลประโยชน์ส่วนรวม ทันสมัย ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง นำนวัตกรรมเทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่มาประยุกต์ปฏิบัติงานได้มาตรฐานสากล เปิดกว้างเชื่อมโยง ให้ทุกส่วนร่วมตอบสนองประชาชนได้สะดวก รวดเร็ว โปร่งใส ปลูกฝังค่านิยมซื่อสัตย์สุจริต มัชยัสต์ จิตสำนึกไม่ทุจริต กฎหมายชัดเจนทันสมัยเป็นสากล ลดความเหลื่อมล้ำ กระบวนการยุติธรรมมีประสิทธิภาพเป็นธรรม

๑.๑.๕ การพัฒนาประเทศภายใต้โมเดล ประเทศไทย ๔.๐

โดยการดำเนินงานของ ประชากรกลุ่มต่างๆ

กลุ่มที่ ๑ การยกระดับนวัตกรรมและผลิตภัณ์การปรับแก้กฎหมายและกลไกภาครัฐ พัฒนาคลังสตอร์ภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคต และการดึงดูดการลงทุน และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

กลุ่มที่ ๒ การพัฒนาการเกษตรสมัยใหม่และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและประชารัฐ

กลุ่มที่ ๓ การส่งเสริมการท่องเที่ยวและไมล์ การสร้างรายได้ และการกระตุ้นการใช้จ่ายภาครัฐ

กลุ่มที่ ๔ การศึกษาพื้นฐานและพัฒนาผู้นำ(โรงเรียนประชารัฐ) รวมทั้งการยกระดับคุณภาพวิชาชีพ

กลุ่มที่ ๕ การส่งเสริมการส่งออกและการลงทุนในต่างประเทศ รวมทั้งการส่งเสริมกลุ่ม SMEs และผู้ประกอบการใหม่

กรอบแนวทางที่สำคัญของยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี



1.ด้านความมั่นคง

- (1) เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (2) ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- (3) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- (4) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านมั่นคงรูปแบบใหม่
- (5) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการเฝ้าก้ำป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ
- (6) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม
- (7) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนอนมากขึ้น

กรอบแนวทางที่สำคัญของยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี



2.ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (1) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้า การลงทุน พัฒนาสู่ชาติการค้า
- (2) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็ง ยั่งยืน และส่งเสริมเกษตรกรายย่อยสู่เกษตรกรยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (3) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนา SMEs สู่สากล
- (4) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ
- (5) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการวิจัยและพัฒนา
- (6) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วน การพัฒนากับนานาชาติ ส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ ฯลฯ

กรอบแนวทางที่สำคัญของยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี



3. ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

- (1) พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (2) การยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง
- (3) ปลุกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์
- (4) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี
- (5) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

4. ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาค และเท่าเทียมกันทางสังคม

- (1) สร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม
- (2) พัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (3) มีสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (4) สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทูตทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
- (5) พัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

กรอบแนวทางที่สำคัญของยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี



5. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (1) จัดระบบอนุรักษ์ พื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (2) วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง 25 ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (3) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (4) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (5) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (6) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

กรอบแนวทางที่สำคัญของยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี



6. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (1) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (2) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (3) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (4) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (5) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ
- (6) ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (7) พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (8) ปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

๑.๒.๑ หลักการและแนวคิด

ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อให้ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติได้อาศัยหลักการและแนวคิด ๔ ประการ ดังนี้

- (๑) หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) การสร้างความสามารถในการ ล้มแล้ว ลุกไว
- (๓) เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ
- (๔) การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว

นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังคำนึงถึงเงื่อนไขและข้อจำกัดของการพัฒนาประเทศที่สืบเนื่องมาจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ รวมทั้งปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์การแพร่ระบาดฯ ซึ่งจะส่งผลให้บริบทของประเทศและของโลกเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต

๑.๒.๒ วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ได้กำหนดเป้าหมายหลักจำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

๑.๒.๒.๑ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญให้สูงขึ้น และสามารถตอบโจทย์พัฒนาการของเทคโนโลยีและสังคมยุคใหม่ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๑.๒.๒.๒ การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมเตรียมพร้อมกำลังคนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งพัฒนาหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมเพื่อส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๑.๒.๒.๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยลดความเหลื่อมล้ำทั้งในเชิงรายได้ ความมั่งคั่ง และโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ สนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนขั้นทางเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

๑.๒.๒.๔ การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อกมลพิษควบคู่ไปกับการผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี ๒๕๙๓ และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี ๒๖๐๘

๑.๒.๒.๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยการสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

๑.๒.๓ หมายเหตุการพัฒนา (ยุทธศาสตร์)

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนาที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนด หมายเหตุการพัฒนา จำนวน ๑๓ หมายเหตุ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะเป็น หรือมุ่งหวังจะมี เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน โดยหมายเหตุทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมายเหตุที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมายเหตุที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมายเหตุที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมายเหตุที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมายเหตุที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางด้านอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรม

ดิจิทัลของอาเซียน

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมายเหตุที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้

หมายเหตุที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เด็ดขาดได้อย่างยั่งยืน

หมายเหตุที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคลุมเครือทางสังคมที่เพียงพอ

เหมาะสม

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมายเหตุที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมายเหตุที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมายเหตุที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมายเหตุที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

๑.๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน Sustainable Development Goals: SDGs

ประเทศต่างๆ ทั่วโลกรวมตัวกันในการประชุมองค์การสหประชาชาติ ที่มหานครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา ตั้งเป้าหมายการพัฒนาทั้งในระดับชาติและระดับสากล ที่ทุกประเทศจะดำเนินการร่วมกันให้ได้ ภายในปี ๒๕๕๘ โดยเป้าหมายดังกล่าวเรียกว่า เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ หรือ Millennium Development Goals (MDGs) ประกอบด้วย ๘ เป้าหมายหลัก คือ ๑.ขจัดความยากจนและความหิวโหย ๒.ให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา ๓.ส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางเพศและบทบาทสตรี ๔.ลดอัตราการตายของเด็ก ๕.พัฒนาสุขภาพของสตรีมีครรภ์ ๖.ต่อสู้กับโรคเอดส์ มาลาเรียและโรคสำคัญอื่นๆ ๗.รักษาและจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ๘.ส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในประชาคมโลก เป้าหมายการพัฒนาทั้ง ๘ ข้อ กำลังจะสิ้นสุดลง เพื่อความต่อเนื่ององค์การสหประชาชาติ จึงกำหนดเป้าหมายการพัฒนาขึ้นใหม่ โดยกรอบความคิดการพัฒนาเป็นมิติ (Dimensions) ของเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เชื่อมโยงกัน เรียกว่า เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ Sustainable Development Goals (SDGs) ใช้เป็นทิศทางการพัฒนาตั้งแต่กันยายน ปี ๒๕๕๘ ถึงสิงหาคม ๒๕๗๓ ระยะเวลา ๑๕ ปี ประกอบด้วย ๑๗ เป้าหมาย คือ

เป้าหมายที่ ๑ ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่

เป้าหมายที่ ๒ ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการ และส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าหมายที่ ๔ สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุม และเท่าเทียมและสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ ๕ บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศและให้อำนาจของผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคน

เป้าหมายที่ ๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๗ สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๘ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพ และการมีงานที่สมควรสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๙ สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่เพิ่มความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุม และยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑๑ ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิคุ้มกัน และยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๒ สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการบริโภคและผลิตที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๓ ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าหมายที่ ๑๔ อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเลและทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๕ ปกป้อง ปันฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทรายหยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ ๑๖ ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพที่รับผิดชอบ และครอบคลุม ในทุกระดับ

เป้าหมายที่ ๑๗ เสริมความเข้มแข็งให้แก่งlobalization การดำเนินงานและฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน



๑.๔ คำแถลงนโยบาย ของ คณะรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒

การบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล มุ่งเน้นการพัฒนาประเทศ ในด้านต่างๆ ให้ทันการเปลี่ยนแปลง เสริมสร้างความเข้มแข็งและแก้ไขปัญหาที่ยังดำรงอยู่ของภาคส่วนต่างๆ ภายในประเทศ เพื่อให้ประเทศมีภูมิคุ้มกันและมีความแข็งแกร่งเพียงพอที่จะเผชิญกับสถานการณ์ ความไม่แน่นอนจากปัจจัยต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถก้าวไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่อง และมีความเข้มแข็งในระยะยาว ส่งเสริมให้ประเทศมีบทบาทมากขึ้นในประชาคมโลก และมีบทบาทนำในการขับเคลื่อนความยั่งยืนในประชาคมโลกผ่านการพัฒนาบนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน อันจะทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน และเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง เพื่อให้บรรลุตามวิสัยทัศน์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ โดยรัฐบาลจะยึดหลักการสำคัญ ๔ ประการ ได้แก่

๑. นำพระบรมราชโองการในพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นหลักในการบริหารประเทศ
๒. ยึดมั่นในการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
๓. พัฒนาประเทศตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร
๔. บูรณาการการทำงานระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และภาคีการพัฒนาต่างๆ ในลักษณะประชารัฐเพื่อพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืน และทำให้ประชาชนคนไทยมีความมั่นคง อยู่ดีมีสุข

๑.๔.๑ วิสัยทัศน์

มุ่งมั่นให้ประเทศไทย เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วในศตวรรษที่ ๒๑

๑.๔.๒ นโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน

รัฐบาลได้กำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบายหลัก ๑๒ ด้าน ดังนี้

๑. การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ สถาบันพระมหากษัตริย์มีความสำคัญยิ่งต่อประเทศและประชาชนชาวไทย รัฐบาลถือเป็นหน้าที่สำคัญที่จะเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์และปกป้องรักษาพระบรมเดชานุภาพด้วยความจงรักภักดี ซึ่งรัฐบาลมีนโยบายดำเนินการ

๒. การสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยของประเทศ และความสงบสุขของประเทศ

๓. การทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ให้มีความสำคัญกับการส่งเสริมให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมที่ดี การทำนุบำรุงศาสนา การอนุรักษ์ ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรมไทย และการยอมรับประเพณี วัฒนธรรมที่ดี ที่มีความหลากหลาย เพื่อสร้างสังคมให้มีคุณภาพ คุณธรรม และอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

๔. การสร้างบทบาทของไทยในเวทีโลก ในโอกาสที่ประเทศไทยดำรงตำแหน่งประธานอาเซียนในปี ๒๕๖๒ รัฐบาลจะใช้โอกาสนี้ ในการสร้างบทบาทของประเทศไทยในเวทีโลก เพื่อให้ประเทศไทยมีบทบาทนำในการพัฒนาและสร้าง ความร่วมมือของประเทศต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน โดยจะดำเนินการ

๕. การพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของไทย

๖. การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค การใช้ประโยชน์จากศักยภาพและโอกาสของพื้นที่ที่จะช่วยกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค และสร้างโอกาสการพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม ลดความเหลื่อมล้ำของการพัฒนา ลดการกระจุกตัว ของการพัฒนาและประชากรของเมืองใหญ่ในปัจจุบัน โดยการสร้างสังคมชนบทเป็นสังคมเมืองที่สงบสุข เพียงพอ และแก้ปัญหาการย้ายถิ่นฐาน

๗. การพัฒนาสร้างความเข้มแข็งจากฐานราก รัฐบาลให้ความสำคัญกับชุมชนในการนำความรู้ และทรัพยากรในพื้นที่มาผลิตเป็นสินค้า และบริการ เพื่อเพิ่มศักยภาพของเศรษฐกิจฐานรากให้สามารถสร้างรายได้ กระจายรายได้สู่ชุมชน สนับสนุนสินค้าชุมชนและยกระดับวิสาหกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง พัฒนาช่องทางการตลาดเชื่อมโยงกับระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และสร้างพลังสังคม พลังชุมชน รวมทั้งสร้างการเรียนรู้ฝึกออาชีพ กลุ่มอิสระในการร่วมขับเคลื่อนและพัฒนาประเทศ

๘. การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพของคนไทยทุกช่วงวัย

๙. การพัฒนาระบบสาธารณสุขและหลักประกันทางสังคม มุ่งเน้นการจัดบริการสาธารณสุข และระบบควบคุมครองทางสังคมที่ครอบคลุมประชากร ทุกกลุ่มอย่างเหมาะสมนำไปสู่ความเสมอภาค

๑๐. การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและการรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน

๑๑. การปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสามารถบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น การปฏิรูประบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการให้บริการของภาครัฐ และการบูรณาการการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ นอกจากนี้ กระบวนการยุติธรรมจะต้องเป็นที่พึ่งของประชาชนได้อย่างแท้จริง กฎหมายจะต้องได้รับการปรับปรุงให้มีความทันสมัยเป็นธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชนโดยรวม

๑๒. การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และกระบวนการยุติธรรม

๑.๕ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนายุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๕.๑ แผนพัฒนาภาคกลาง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์ ฐานการผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูง

เป้าหมาย

๑. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคกลางขยายตัวเพิ่มขึ้น
๒. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ของภาคกลางลดลง

ประเด็นการพัฒนา (ยุทธศาสตร์การพัฒนา)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาและยกระดับภาคกลางไปสู่การเป็นฐานอุตสาหกรรมขั้นสูงที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สามารถออกแบบและพัฒนาขึ้นเอง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาและยกระดับภาคกลางไปสู่การเป็นแหล่งเกษตรสมัยใหม่และศูนย์รวมและกระจายสินค้าเกษตรของประเทศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้เข้าสู่ตลาดท่องเที่ยวคุณภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาภาคกลางเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ พัฒนาการผลิตกำลังคนให้มีทักษะรองรับอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ พัฒนาเมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก ให้เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๗ พื้นฟูธรรมชาติและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

๑.๕.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

(จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดชัยนาท จังหวัดลพบุรี จังหวัดสระบุรี จังหวัดสิงห์บุรี และจังหวัดอ่างทอง)

วิสัยทัศน์ กลุ่มน้ำแห่งประวัติศาสตร์ เศรษฐกิจดิจิทัลเชิงสร้างสรรค์ที่ยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนา (ยุทธศาสตร์การพัฒนา)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ สร้างฐานการผลิตสินค้าเกษตรอาหารเพื่อสุขภาพมูลค่าสูงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยกระดับการท่องเที่ยวมูลค่าสูงด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมบนพื้นฐานของการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มมูลค่าห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรมและการบริการในอนาคต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและพลังงานแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน

๑.๕.๓ แผนพัฒนาจังหวัดสระบุรี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์ เมืองอุตสาหกรรมสีเขียวอัจฉริยะ สังคมแห่งคุณภาพชีวิต

พันธกิจ

๑. นำภารกิจของรัฐและนโยบายของรัฐบาลไปปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์
๒. ดูแลให้มีการปฏิบัติบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยและเป็นธรรมในสังคม

๓. จัดให้มีการคุ้มครอง ป้องกัน ส่งเสริมและช่วยเหลือประชาชนและชุมชนที่ด้อยโอกาส เพื่อให้ได้รับความเป็นธรรมทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและความมั่นคงในการดำรงชีวิตอย่างพอเพียง

๔. จัดให้มีการบริการภาครัฐโดยยึดหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างเสมอภาค รวดเร็วและมีคุณภาพ

๕. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรมหรือหน่วยงานอื่นของรัฐมอบหมายหรือที่มีกฎหมายกำหนด

เป้าประสงค์รวม

ประชาชนทุกกลุ่มทุกช่วงวัยในจังหวัดสระบุรีมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุข รวมถึงมีรายได้หลักจากการผลิตภาคเกษตร การค้า การท่องเที่ยว และมีโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ที่ได้มาตรฐานและเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ภายใต้การพัฒนาเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

๑. คุณภาพชีวิตที่ดี ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี
๒. ความเป็นสากลมีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
๓. เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมแหล่งธรรมชาติที่สมบูรณ์ คำนึงถึงผลกระทบต่อระบบนิเวศ

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพิ่มขึ้น
๒. ระดับการผ่านเกณฑ์การประเมินอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
๓. ระดับดัชนีความก้าวหน้าของคนเพิ่มมากขึ้น

ประเด็นการพัฒนา (ยุทธศาสตร์การพัฒนา)

- ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เสริมสร้างศักยภาพชุมชนและเมืองสีเขียวอย่างยั่งยืน
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ยกระดับการบริหารจัดการคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ รองรับอุตสาหกรรมและบริการในภูมิภาคอาเซียน
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ยกระดับขีดความสามารถในการผลิตภาคเกษตร การค้า การท่องเที่ยวและบริการมูลค่าสูงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด แนวทางการพัฒนา และแผนงาน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

วัตถุประสงค์

พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเติบโตอย่างสมดุลและต่อเนื่อง

เป้าหมาย

ภาคอุตสาหกรรมได้รับการพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านเกณฑ์ Green Industry เพิ่มขึ้น (แห่ง)
๒. ระดับการผ่านเกณฑ์ประเมินอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ในพื้นที่การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเพิ่มขึ้น (ระดับ)
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (ร้อยละ)

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐาน
๒. ส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมสู่การเป็นเมืองน่าอยู่
๓. ยกระดับการบริหารจัดการสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

แผนงาน

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐาน
๒. ส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมสู่การเป็นเมืองน่าอยู่
๓. ยกระดับการบริหารจัดการสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เสริมสร้างศักยภาพชุมชนและเมืองสีเขียวอย่างยั่งยืน **วัตถุประสงค์**

๑. ประชาชนทุกกลุ่มทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความสุข
๒. พัฒนาชุมชนและเมืองให้มีคุณภาพและทันสมัยก้าวทันโลก
๓. ประชาชนและผู้รับบริการทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงบริการสาธารณะอย่างทั่วถึง

เป้าหมาย

ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

ตัวชี้วัด

๑. ครอบครัวมีความอบอุ่นที่ผ่านตามเกณฑ์ จปฐ. เพิ่มขึ้น (ร้อยละ)
๒. ร้อยละของหมู่บ้านที่ไม่พบปัญหาเสพติด (ร้อยละ)
๓. สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชนที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)
๔. อัตราการเกิดคดีอาชญากรรมต่อประชากรแสนคนลดลง (คดีต่อประชากรแสนคน)

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาศักยภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกกลุ่มทุกช่วงวัย เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๒. พัฒนาชุมชนและเมืองให้มีคุณภาพอย่างมีส่วนร่วม
๓. เพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริการสาธารณะสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะ

แผนงาน

๑. เสริมสร้างความปลอดภัยและความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดสระบุรี
๒. พัฒนาศักยภาพ คุณภาพชีวิตและระบบนิเวศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตของประชาชนทุกกลุ่มทุกช่วงวัย
๓. เสริมสร้างการพัฒนาชุมชนและเมืองอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ยกระดับการบริหารจัดการคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ **รองรับอุตสาหกรรมและบริการในภูมิภาคอาเซียน**

วัตถุประสงค์

๑. พัฒนาโครงข่ายการคมนาคมขนส่งเชื่อมภูมิภาคกับระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
๒. พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งอัจฉริยะที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

๑. โครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ที่ได้มาตรฐาน
๒. การขนส่งที่ปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของสายทางที่ได้รับการพัฒนา (สาย)
๒. สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดทั้งหมดเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งและเครือข่ายโลจิสติกส์เชื่อมภูมิภาคกับระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๒. พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งปลอดภัยด้วยเทคโนโลยีและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

แผนงาน

๑. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อด้านการคมนาคมขนส่งและเครือข่ายโลจิสติกส์เพื่อการเชื่อมภูมิภาคกับระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๒. การพัฒนาพื้นที่และระบบนิเวศเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางด้านคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์

๓. เพิ่มประสิทธิภาพการคมนาคมขนส่งและเครือข่ายโลจิสติกส์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ยกระดับขีดความสามารถในการผลิตภาคเกษตร การค้า การ

ท่องเที่ยวและบริการมูลค่าสูงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์

๑. พัฒนาศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การค้า การท่องเที่ยวและบริการมูลค่าสูงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๒. เพิ่มศักยภาพในการเชื่อมโยงภาคเกษตร การค้า การท่องเที่ยวและบริการ

เป้าหมาย

ยกระดับขีดความสามารถในการผลิตภาคเกษตร การค้าการท่องเที่ยวและบริการ

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคเกษตร
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคบริการ
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนผู้เยี่ยมเยือน (ร้อยละ)

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและกำลังคนภาคเกษตร SMEs การค้า การท่องเที่ยวและบริการ

๒. พัฒนาประสิทธิภาพกระบวนการผลิตภาคเกษตร SMEs การค้า การท่องเที่ยว และบริการมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓. ยกระดับการบริหารจัดการ การตลาด และการประชาสัมพันธ์เชิงรุก

แผนงาน

๑. ส่งเสริมระบบการผลิต การแปรรูปสินค้าสู่มาตรฐานสากล (ผลิตภัณฑ์ชุมชน สินค้าเกษตรปลอดภัย)

๒. พัฒนาระดับศักยภาพด้านการค้า การลงทุนการท่องเที่ยวและบริการ

๑.๖ ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสระบุรี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์

สนับสนุน ตอบสนองนโยบายของรัฐ “บนพื้นฐานของความเข้าใจในปัญหา และศักยภาพของท้องถิ่น
พร้อมบูรณาการจัดการร่วมกัน”

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิต

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการพัฒนาเกษตรทฤษฎีใหม่

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและการจัดสวัสดิการสังคม

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการบริการด้านสาธารณสุขและการเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

กลยุทธ์ที่ ๕ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคม และเศรษฐกิจ

กลยุทธ์ที่ ๖ เพิ่มศักยภาพและพัฒนาอาชีพของประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๗ ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๘ พัฒนาศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๑ อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๒ สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๓ จัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

กลยุทธ์ที่ ๔ ป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมอนุรักษ์และฟื้นฟูชนบทธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมอนุรักษ์ ฟื้นฟูและเผยแพร่ชนบทธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๒ สร้างจิตสำนึกและความตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมประจำถิ่น
ชนบทธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมศาสนา พัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาองค์กรและบุคลากรสู่การบริหารจัดการที่ดี

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพบุคลากรของท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบบริหารองค์กร

กลยุทธ์ที่ ๓ การส่งเสริมพัฒนาประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ โดยบูรณาการทุกภาคส่วน

๑. ยุทธศาสตร์ การพัฒนาคุณภาพชีวิต

๑) เป้าประสงค์

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์
สร้างซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐาน	ระบบสาธารณูปโภคได้มาตรฐาน
ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	ประชาชนมีความพึงพอใจต่อโครงการต่างๆ ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป
ประชาชนรู้สึกมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	

๒) กลยุทธ์

เป้าประสงค์	กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์
สร้างซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐาน ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ประชาชนรู้สึกมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ส่งเสริมการพัฒนาเกษตรทฤษฎีใหม่ ส่งเสริมและจัดการสวัสดิการสังคม เสริมสร้างและส่งเสริมการบริการด้านสาธารณสุขและ สุขภาวะของประชาชน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมและเศรษฐกิจ เพิ่มศักยภาพและพัฒนาอาชีพของประชาชน ส่งเสริม และพัฒนาศูนย์บริการและถ่ายทอด เทคโนโลยีด้านการเกษตร	ผู้เข้ารับการอบรมมีความเข้าใจในหัวข้อ ร้อยละ ๘๐ อบรมผ่านเกณฑ์ประเมิน ประชาชนมีความพึงพอใจต่อโครงการ ต่างๆ ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

๓) ค่าเป้าหมาย

เป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์	ตัวชี้วัดค่าเป้าหมาย
สร้าง ซ่อมบำรุง โครงสร้างพื้นฐาน ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ขึ้นประชาชนรู้สึกมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	สร้าง ซ่อม ระบบ สาธารณูปโภค จำนวน ๑๕ โครงการ อบรมให้ความรู้ด้านการเกษตร ภาพรวมทั้งจังหวัด จำนวน ๒ โครงการ อบรมให้ความรู้ด้านสาธารณสุข ภาพรวมทั้งจังหวัด จำนวน ๓ โครงการ	ส่งเสริมการพัฒนาเกษตรทฤษฎีใหม่ส่งเสริม และการจัดสวัสดิการสังคมส่งเสริมการ บริการด้านสาธารณสุขและการเสริมสร้างสุข ภาวะของประชาชน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคม และเศรษฐกิจ เพิ่มศักยภาพและพัฒนาอาชีพของประชาชน ส่งเสริมและพัฒนาศูนย์บริการ พัฒนาศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยี ด้านการเกษตร	สร้างซ่อมระบบสาธารณูปโภค จำนวน ๑๕ โครงการ/ปี อบรมให้ความรู้ด้านการเกษตร ภาพรวมทั้งตำบล ๒ โครงการ/ปี อบรมให้ความรู้ด้านสาธารณสุข ภาพรวมทั้งตำบล ๓ โครงการ/ปี

๔) หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

สำนักปลัด / กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม / กองช่าง / กองสวัสดิการสังคม/
องค์การบริหารส่วนตำบลชำผักแพว

๕) ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์

- ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๕
- เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป้าหมายที่ ๙
- ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ยุทธศาสตร์ที่ ๓
- ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑

๒. ยุทธศาสตร์ การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑) เป้าประสงค์

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์
รักษา ควบคุมคุณภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ประชาชนอยู่กับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีความสุข
	ประชาชนมีความพึงพอใจต่อโครงการต่างๆ ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

๒) กลยุทธ์

เป้าประสงค์	กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์
รักษา ควบคุมคุณภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืน สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลป้องกันและแก้ไขปัญหาสังแวดล้อมที่เสื่อมโทรม	ผู้เข้ารับการอบรมมีความเข้าใจในหัวข้อ ร้อยละ ๘๐ อบรมผ่านเกณฑ์ประเมิน ประชาชนมีความพึงพอใจต่อโครงการต่างๆ ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

๓) ค่าเป้าหมาย

เป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์	ตัวชี้วัดค่าเป้าหมาย
รักษา ควบคุมคุณภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	อบรมให้ความรู้ การดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภาพรวมทั้งตำบล จำนวน ๒ โครงการ	อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืน สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลป้องกันและแก้ไขปัญหาสังแวดล้อมที่เสื่อมโทรม	อบรมให้ความรู้ การดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภาพรวมทั้งตำบล จำนวน ๒ โครงการ/ปี

๔) หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลชำผักแพว

๕) ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์

- ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐
- เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป้าหมายที่ ๑๓, ๑๔ และ ๑๕
- ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ยุทธศาสตร์ที่ ๔
- ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ และยุทธศาสตร์ที่ ๒

๓. ยุทธศาสตร์ การส่งเสริมอนุรักษ์และฟื้นฟูชนบทธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น

๑) เป้าประสงค์

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์
สร้างจิตสำนึกและตระหนักถึงคุณค่า ชนบทธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น	ประชาชนสามารถดำรงไว้ซึ่งชนบทธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น และเผยแพร่ไปให้บุคคล อื่นรู้จัก ประชาชนมีความพึงพอใจต่อโครงการต่างๆ ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

๒) กลยุทธ์

เป้าประสงค์	กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์
สร้างจิตสำนึกและตระหนักถึงคุณค่า ชนบทธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น	ส่งเสริมอนุรักษ์ ฟื้นฟูและเผยแพร่ชนบทธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น สร้างจิตสำนึกและความตระหนักถึงคุณค่าและ ความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมประจำถิ่น ชนบทธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น ส่งเสริมศาสนา พัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม	ผู้เข้ารับการอบรมมีความเข้าใจในหัวข้ออบรม ผ่านเกณฑ์ประเมิน ร้อยละ ๘๐ ประชาชนมีความพึงพอใจต่อโครงการต่างๆ ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

๓) ค่าเป้าหมาย

เป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์	ตัวชี้วัดค่าเป้าหมาย
สร้างจิตสำนึกและตระหนัก ถึงคุณค่าชนบทธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรม ท้องถิ่น	อบรมสร้างจิตสำนึกและความ ตระหนักถึงคุณค่า ชนบทธรรมเนียมประเพณีและ วัฒนธรรมท้องถิ่น ภาพรวมทั้ง ตำบล จำนวน ๒ โครงการ	ส่งเสริมอนุรักษ์ ฟื้นฟูและเผยแพร่ ชนบทธรรมเนียมและวัฒนธรรมท้องถิ่น สร้างจิตสำนึกและความตระหนักถึงคุณค่า และความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมประจำ ถิ่น ชนบทธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น ส่งเสริมศาสนา พัฒนาคุณธรรมและ จริยธรรม	อบรมสร้างจิตสำนึกและความ ตระหนักถึงคุณค่าชนบทธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น ภาพรวมทั้งตำบล จำนวน ๒ โครงการ/ปี

๔) หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลชำผักแพว

๕) ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์

- ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๓
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๒
- เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป้าหมายที่ ๘
- ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ยุทธศาสตร์ที่ ๒
- ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒

๔. ยุทธศาสตร์ การพัฒนาองค์กรและบุคลากรสู่การบริหารจัดการที่ดี

๑) เป้าประสงค์

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์
เสริมสร้างระบบบริหารจัดการองค์กร สร้างจิตสำนึกและตระหนักถึงความสำคัญของ ประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคม	บุคลากรนำความรู้จากการอบรมมาพัฒนาองค์กรตามบทบาทหน้าที่ หน่วยงานมีภาพลักษณ์ที่ดี ประชาชนเข้าถึงหน่วยงาน ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ เห็นถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมและหลักประชาธิปไตย ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการเข้ารับบริการจาก อปท. ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

๒) กลยุทธ์

เป้าประสงค์	กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์
เสริมสร้างระบบบริหารจัดการองค์กร สร้างจิตสำนึกและตระหนักถึงความสำคัญของ ประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคม	พัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพบุคลากรของท้องถิ่น พัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพบุคลากรของท้องถิ่น พัฒนาระบบบริหารองค์กร การส่งเสริมพัฒนาประชาธิปไตยและกระบวนการ ประชาสังคม	ผู้เข้ารับอบรมมีความเข้าใจในหัวข้ออบรม ผ่านเกณฑ์ประเมิน ร้อยละ ๘๐ ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการเข้ารับ บริการจาก อปท. ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

๓) ค่าเป้าหมาย

เป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์	ตัวชี้วัดค่าเป้าหมาย
เสริมสร้างระบบบริหาร จัดการองค์กร สร้างจิตสำนึกและตระหนัก ถึงความสำคัญของ ประชาธิปไตยและ กระบวนการประชาสังคม	ส่งบุคลากรท้องถิ่นเข้าอบรม พัฒนาศักยภาพ อย่างน้อยคน ละ ๑ หลักสูตร อบรมสร้างจิตสำนึกและ ตระหนักถึงความสำคัญของ ประชาธิปไตยและกระบวนการ ประชาสังคมภาพรวมทั้งตำบล จำนวน ๒ โครงการ	พัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพบุคลากร ของท้องถิ่น พัฒนาระบบบริหารองค์กร การส่งเสริมพัฒนาประชาธิปไตยและ กระบวนการประชาสังคม	บุคลากรท้องถิ่นเข้าอบรมพัฒนา ศักยภาพ อย่างน้อย คนละ ๑ หลักสูตร/ปี อบรมสร้างจิตสำนึกและตระหนักถึง ความสำคัญของประชาธิปไตยและ กระบวนการประชาสังคม ภาพรวมทั้ง จังหวัด จำนวน ๒ โครงการ/ปี

๔) หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

สำนักปลัด / กองคลัง / กองช่าง / กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม /
กองสวัสดิการสังคม องค์การบริหารส่วนตำบลชำผักแพว

๕) ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์

- ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๖
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๑๓
- เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป้าหมายที่ ๔
- ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑

๕. ยุทธศาสตร์ การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว

๑) เป้าประสงค์

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์
แหล่งท่องเที่ยวเป็นที่รู้จัก ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น	ประชาสัมพันธ์และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบต่างๆ เพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน ประชาชนมีความพึงพอใจต่อโครงการต่างๆ ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

๒) กลยุทธ์

เป้าประสงค์	กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์
แหล่งท่องเที่ยวเป็นที่รู้จัก ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น	พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบโดยบูรณาการทุกภาคส่วน	ผู้เข้ารับการชมมีความเข้าใจในหัวข้ออบรมผ่านเกณฑ์ประเมิน ร้อยละ ๘๐ ประชาชนมีความพึงพอใจต่อโครงการต่างๆ ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

๓) ค่าเป้าหมาย

เป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์	ตัวชี้วัดค่าเป้าหมาย
แหล่งท่องเที่ยวเป็นที่รู้จัก ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น	ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว ภาพรวมทั้งตำบล จำนวน ๑ โครงการ	พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบโดยบูรณาการทุกภาคส่วน	ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว ภาพรวมทั้งตำบล จำนวน ๑ โครงการ/ปี

๔) หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

สำนักปลัด / กองสวัสดิการสังคม องค์การบริหารส่วนตำบลชำผักแพว

๕) ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์

- ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๒
- เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป้าหมายที่ ๘
- ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ยุทธศาสตร์ที่ ๒
- ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนากองคการบริหารส่วนตำบลชำผักแพว (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

๒.๑ วิสัยทัศน์ “พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สนับสนุนกลุ่มงานอาชีพ ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด เสริมสร้างความสมานฉันท์ การศึกษาได้รับการส่งเสริม พร้อมยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจ

๑. เสริมสร้างความน่าอยู่ของจังหวัดสระบุรี
๒. ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดี สู่การเป็นชุมชนเข้มแข็ง
๓. ส่งเสริมการศึกษา สืบสานวัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
๔. ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนดำรงชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ขององคการบริหารส่วนตำบลชำผักแพว

การบริหารขององคการบริหารส่วนตำบลชำผักแพว สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDG ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององคกรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในจังหวัดสระบุรี นโยบายผู้บริหารท้องถิ่น กำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ขององคการบริหารส่วนตำบลชำผักแพว คือ สระบุรีเมืองแห่งความสุข เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ โดยมีพันธกิจเป็นขอบเขตที่ทำให้บรรลุวิสัยทัศน์ตามที่คาดหวังไว้

๒.๒ แนวทางการดำเนินการตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององคการบริหารส่วนตำบลชำผักแพว (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

๒.๒.๑ ยุทธศาสตร์

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสาธารณสุขปโมค สาธารณูปการและโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคม การศึกษาและสวัสดิการ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนากองคกรและบุคลากรสู่การบริหารจัดการที่ดี
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการเกษตร

๒.๒.๒ เป้าประสงค์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสาธารณสุขปโมค สาธารณูปการและโครงสร้างพื้นฐาน

- (๑) พัฒนาระบบสาธารณสุขปโมค สาธารณูปการและการคมนาคมให้ได้มาตรฐานและเพียงพอ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคม การศึกษาและสวัสดิการ

- (๑) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและลดรายจ่าย

(๒) ยกกระดับคุณภาพการศึกษาของประชาชนอย่างทั่วถึง ประชาชนและผู้ด้อยโอกาสได้รับการศึกษา ระดับขั้นพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข

- (๑) อัตรการเจ็บป่วยและเสียชีวิตจากโรคไข้เลือดออก โรคเอดส์และการเกิดอุบัติเหตุลดลง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนองค์กรและบุคลากรสู่การบริหารจัดการที่ดี

- (๑) ส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณธรรม จริยธรรม และอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น
- (๒) การบริหารงานขององค์กรให้มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการเกษตร

- (๑) ส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
- (๒) พัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๒.๓ ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการและโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
(๑) พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการและการคมนาคมให้ได้มาตรฐานและเพียงพอ	- จำนวนพื้นที่เส้นทาง ทางบน ทางน้ำ และทางระบายน้ำที่ได้รับการพัฒนา หรือบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ปกติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคม การศึกษาและสวัสดิการ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและลดรายจ่าย	- ร้อยละของประชาชนในชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและลดรายจ่าย
(๒) ยกระดับคุณภาพการศึกษาของประชาชนอย่างทั่วถึง ประชาชนและผู้ด้อยโอกาสได้รับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน	- ร้อยละของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ได้มาตรฐาน - ร้อยละความพึงพอใจของเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะที่ส่งเสริมการเรียนรู้

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
(๑) อัตราการเจ็บป่วยและเสียชีวิตจากโรคไข้เลือดออก โรคเอดส์และการเกิดอุบัติเหตุลดลง	- ร้อยละของประชาชนในชุมชนตำบลไม่เจ็บป่วยและเสียชีวิตจากโรคไข้เลือดออก โรคเอดส์และการเกิดอุบัติเหตุลดลง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนองค์กรและบุคลากรสู่การบริหารจัดการที่ดี

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
(๑) ส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณธรรม จริยธรรม และอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น	- ร้อยละของประชาชนกลุ่มเป้าหมายมีคุณธรรม จริยธรรม และส่งเสริมการอนุรักษ์ อนุรักษ์วัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
(๒) การบริหารงานขององค์กรให้มีประสิทธิภาพ	- ร้อยละบุคลากรในองค์กรมีประสิทธิภาพศักยภาพในการปฏิบัติหน้าที่

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการเกษตร

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
(๑) ส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี	- ร้อยละความพึงพอใจประชาชนที่ได้รับบริการ/ร่วมกิจกรรมสาธารณะด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต
(๒) พัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- ร้อยละประชาชนกลุ่มเป้าหมายมีส่วนร่วมในการพัฒนาส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๒.๔ ค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการและโครงสร้างพื้นฐาน

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย
๑. การก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆในพื้นที่ เช่น ถนน สะพาน รางระบายน้ำ ท่อลอดเหลี่ยม ท่อ คสล. ท่อกระจายข่าว ระบบน้ำอุปโภคบริโภค อาคารต่างๆ สิ่งก่อสร้างในฌาปนสถาน ป้ายจราจร กระจกโค้งป้องกันอุบัติเหตุ ไฟกระพริบ ฯลฯ	- จำนวนพื้นที่เส้นทาง ทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำที่ได้รับการพัฒนา หรือบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ปกติเพิ่มขึ้น - ร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนไฟส่องสว่าง/ไฟทางที่ชำรุดและได้รับการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ปกติ - ร้อยละ ๑๐๐ ของครัวเรือนที่มีไฟฟ้าและประปาใช้ - ร้อยละ ๑๐๐ ของครัวเรือนที่มีน้ำอุปโภค บริโภคอย่างทั่วถึงสะอาดและปลอดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพชีวิต สังคม การศึกษาและสวัสดิการ

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย
๑. โครงการพัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิตต่างๆ เช่น การช่วยเหลือผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส โครงการพัฒนาหมู่บ้านในด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต ส่งเสริมการสหกรณ์ ส่งเสริมเยาวชน สตรี อุดหนุน อปท.อื่น ส่วนราชการ หรือหน่วยอื่นของรัฐ องค์กรประชาชน องค์กรการกุศล องค์กรที่จัดตั้งตามกฎหมาย เพื่อดำเนินโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต ฯลฯ	- ความพึงพอใจประชาชนที่ได้รับบริการ / ร่วมกิจกรรมสาธารณะด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ร้อยละ ๘๐ - ร้อยละ ๑๐๐ ของประชาชนที่ได้รับการช่วยเหลือเยียวยาต่อประชากรที่ประสบปัญหาทางสังคมทั้งหมด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านสาธารณสุข

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย
๑. การป้องกันและระงับโรคติดต่อต่างๆควบคุมป้องกันโรคระบาดในพื้นที่ พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุน การบริการสาธารณสุขของหมู่บ้านกองทุนหลักประกันสุขภาพ อบต.ชำผักแพว ฯลฯ สร้างเสริมสุขภาวะในชุมชน เช่นการจัดการแข่งขันกีฬา การส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน ฯลฯ	- ความพึงพอใจประชาชนที่ได้รับบริการ/ร่วมกิจกรรมสาธารณสุขด้านสาธารณสุข ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบองค์กรและบุคลากรสู่การบริหารจัดการที่ดี

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย
๑. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการต่างๆขององค์การบริหารส่วนตำบลและพัฒนาศักยภาพบุคลากรภายในองค์กร	- ร้อยละ ๗๐ ของประชาชนกลุ่มเป้าหมายได้รับข้อมูลจากองค์การบริหารส่วนตำบล - ร้อยละ ๘๐ บุคลากรที่ผ่านการอบรมพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติหน้าที่

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการเกษตร

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย
๑. พัฒนา วางแผน ส่งเสริมการลงทุนและการพาณิชย์กรรมพัฒนา วางแผน ส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลข้าฝักแพ้ว	- คริวเรือน/กลุ่ม ที่ได้รับการพัฒนาส่งเสริมการลงทุนและการวางแผนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ ๘๐ - จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ไม่ร้อยละกว่าร้อยละ ๕

๒.๓ กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการและโครงสร้างพื้นฐาน

๑. การพัฒนาก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน สะพาน ทางเท้าและท่อระบายน้ำ
๒. การพัฒนาก่อสร้าง ขยายเขต ปรับปรุง บำรุงรักษา ระบบไฟฟ้า และติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะพร้อมจัดหาอุปกรณ์
๓. การพัฒนาก่อสร้าง ขยายเขต ปรับปรุง บำรุงรักษา ระบบประปา แหล่งน้ำอุปโภค – บริโภคพร้อมจัดหาอุปกรณ์
๔. การพัฒนาก่อสร้างปรับปรุง บำรุงรักษา อาคารสถานที่
๕. การพัฒนาก่อสร้าง ขยายเครือข่ายสื่อสาร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคม การศึกษาและสวัสดิการ

๑. ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ
๒. ส่งเสริมงานรัฐพิธี ศาสนา การอนุรักษ์จารีตประเพณี วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด
๔. ส่งเสริมการป้องกัน แก้ไขปัญหาและสร้างความเข้มแข็งในชุมชน
๕. ส่งเสริมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. ส่งเสริมและพัฒนากิจการสวัสดิการสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข

๑. ส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพอนามัยที่ดี และอยู่ดีมีสุข
๒. ส่งเสริมการร่วมกิจกรรมและนันทนาการของประชาชน

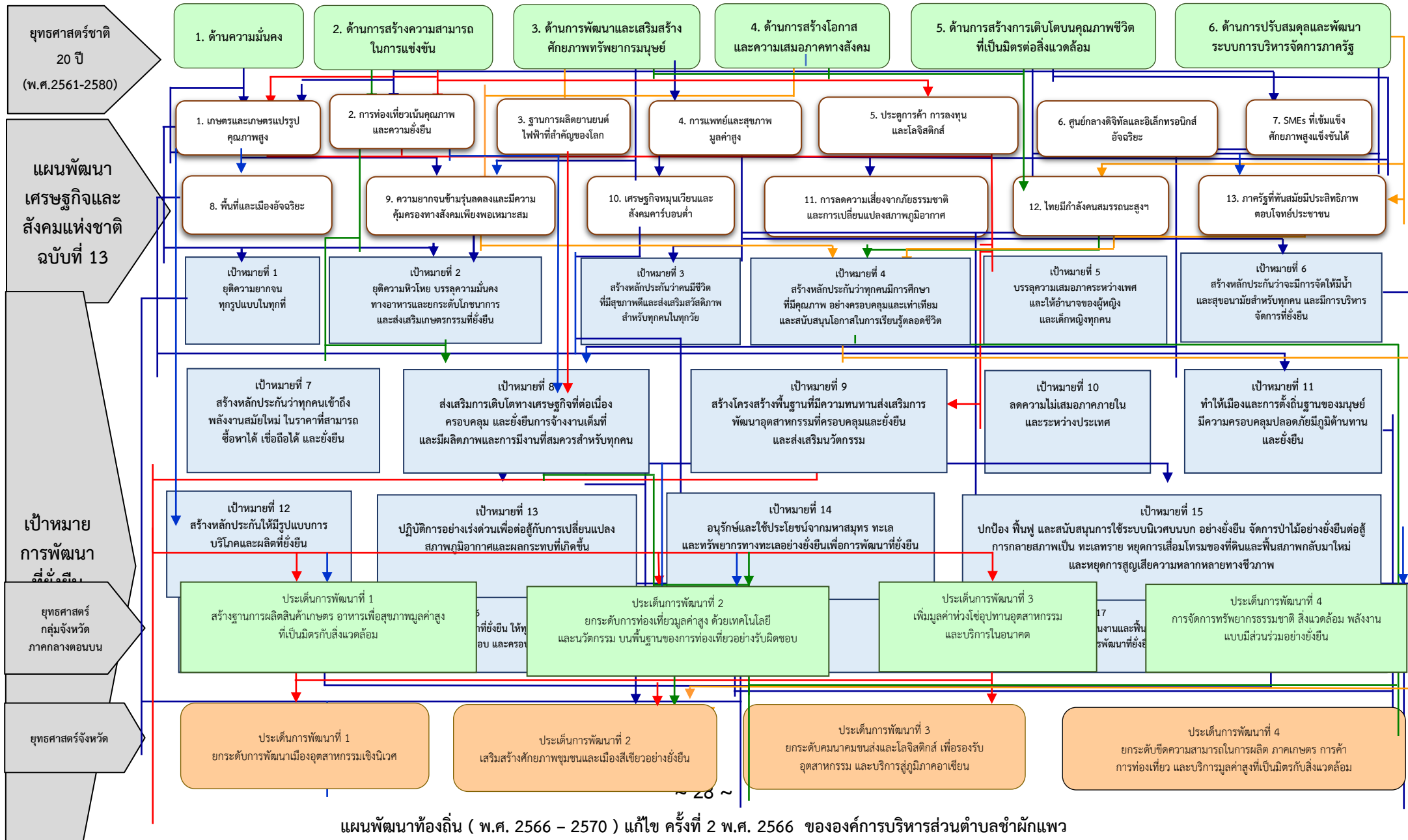
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบองค์กรและบุคลากรสู่การบริหารจัดการที่ดี

๑. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น
๒. ส่งเสริมและพัฒนาระบบบริหารองค์กร
๓. พัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพของบุคลากร

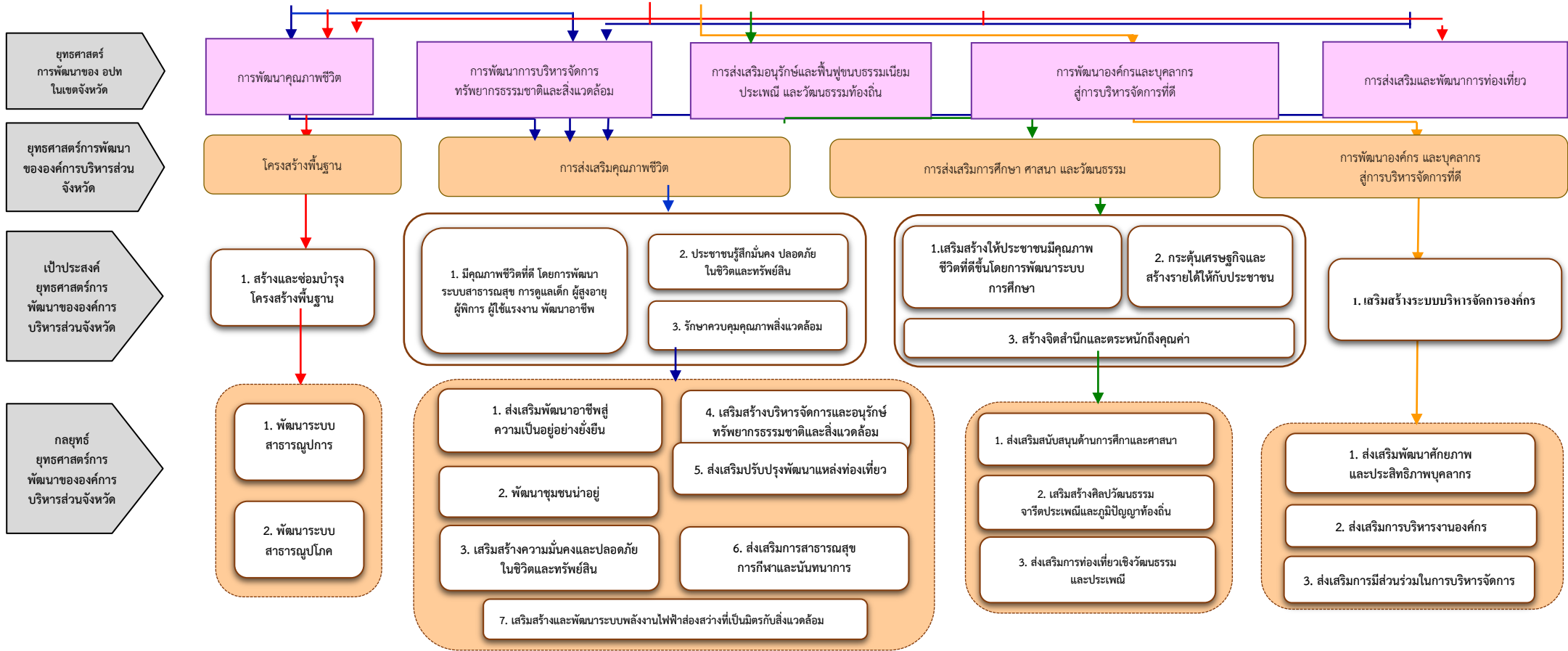
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการเกษตร

๑. ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาด้านการท่องเที่ยว
๒. ส่งเสริมและพัฒนาการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร
๓. ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาการประกอบอาชีพ เพิ่มรายได้ของชุมชน

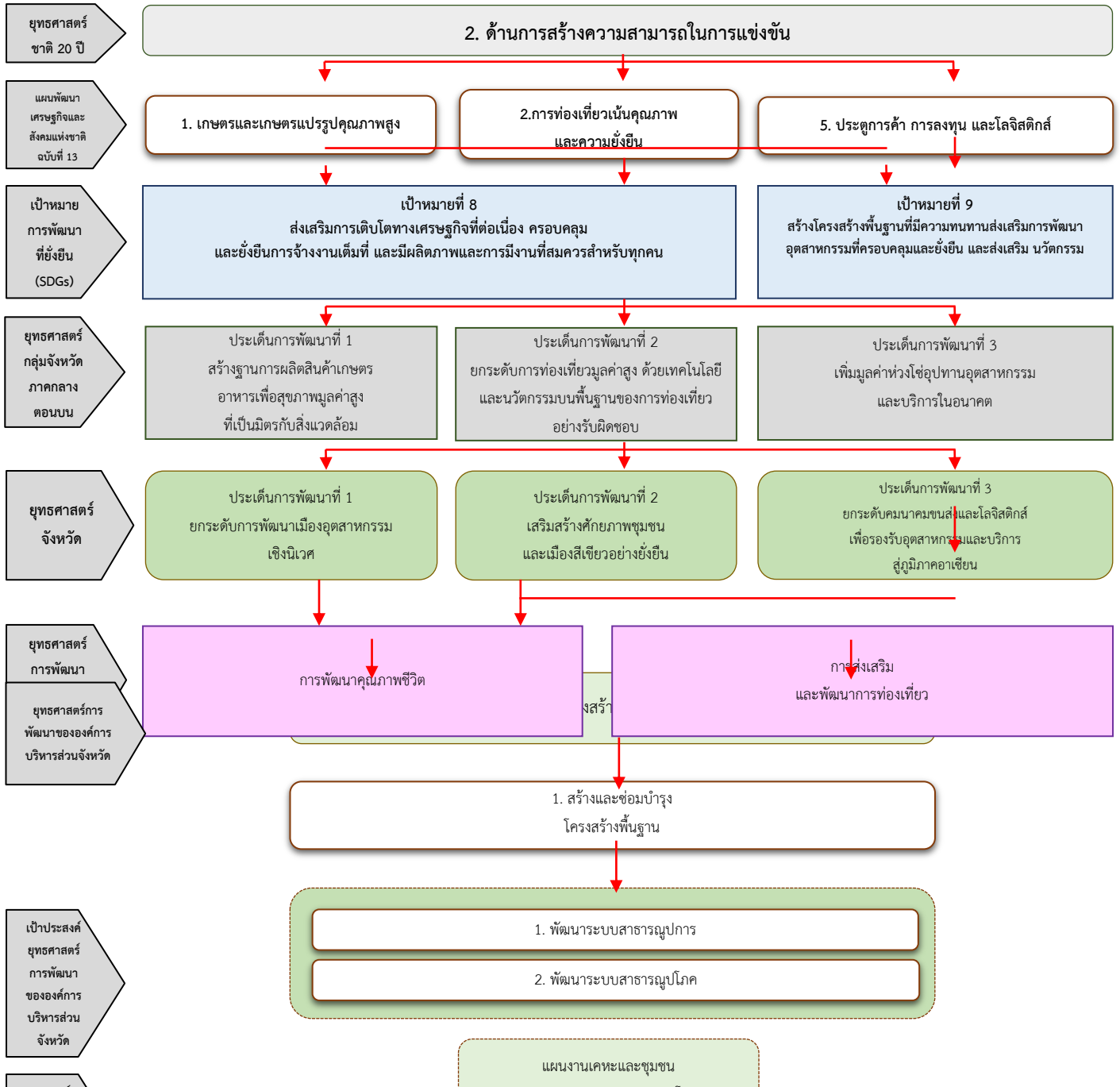
2.3 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวมกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด (พ.ศ. 2566 – 2570)



แผนพัฒนาที่ท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 – 2570) แก์ไข ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2566 ขององค์การบริหารส่วนตำบลชำผักแพว



ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม
กับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลชำผักแพว พ.ศ. 2566-2570

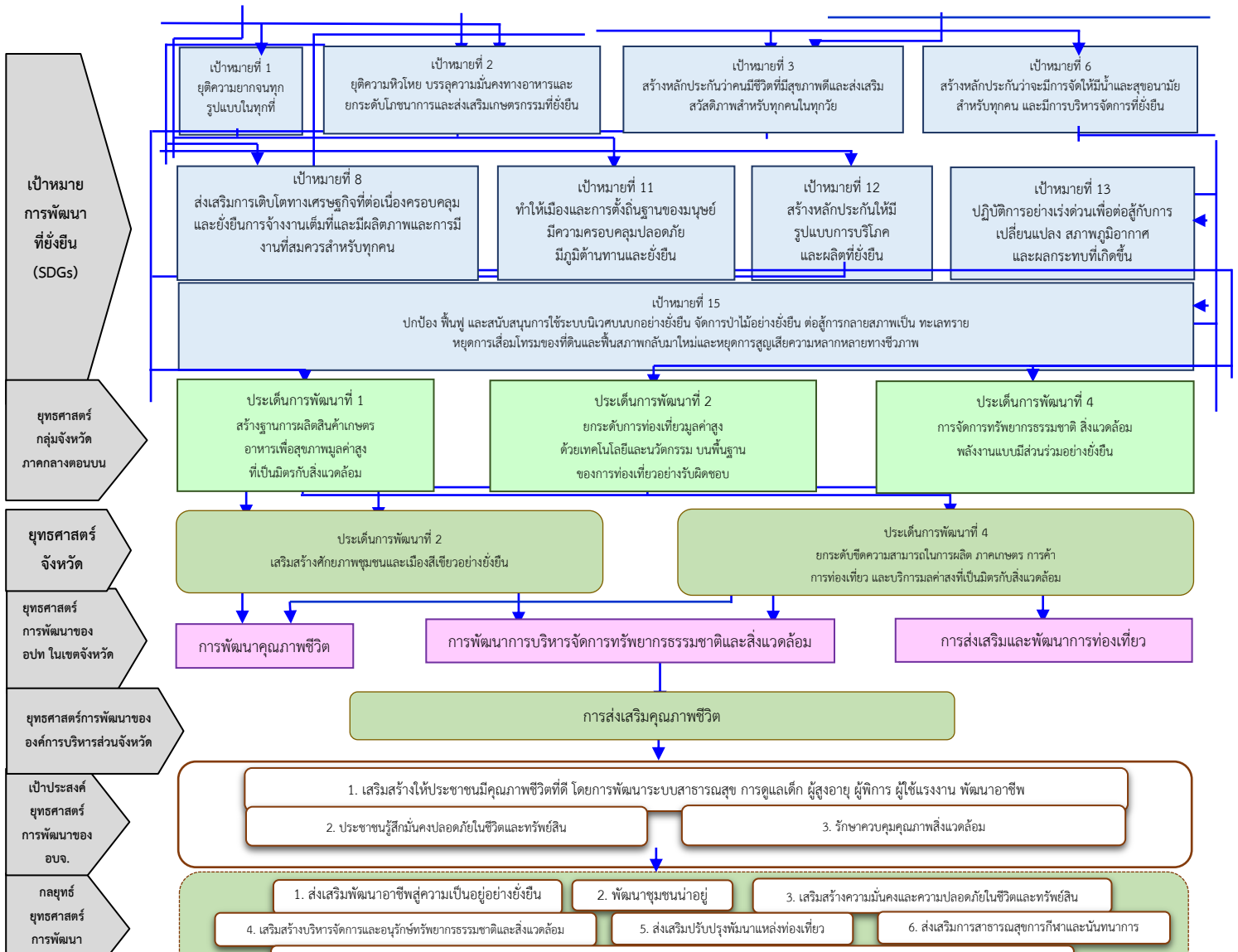


ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม
กับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลชำผักแพว พ.ศ. 2566 - 2570

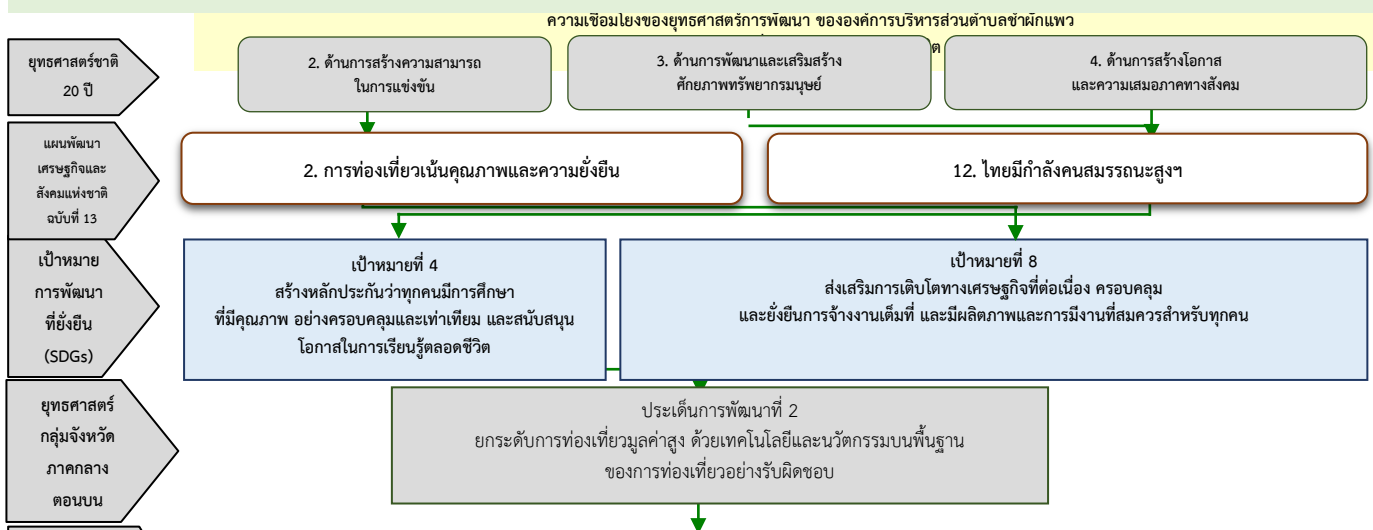


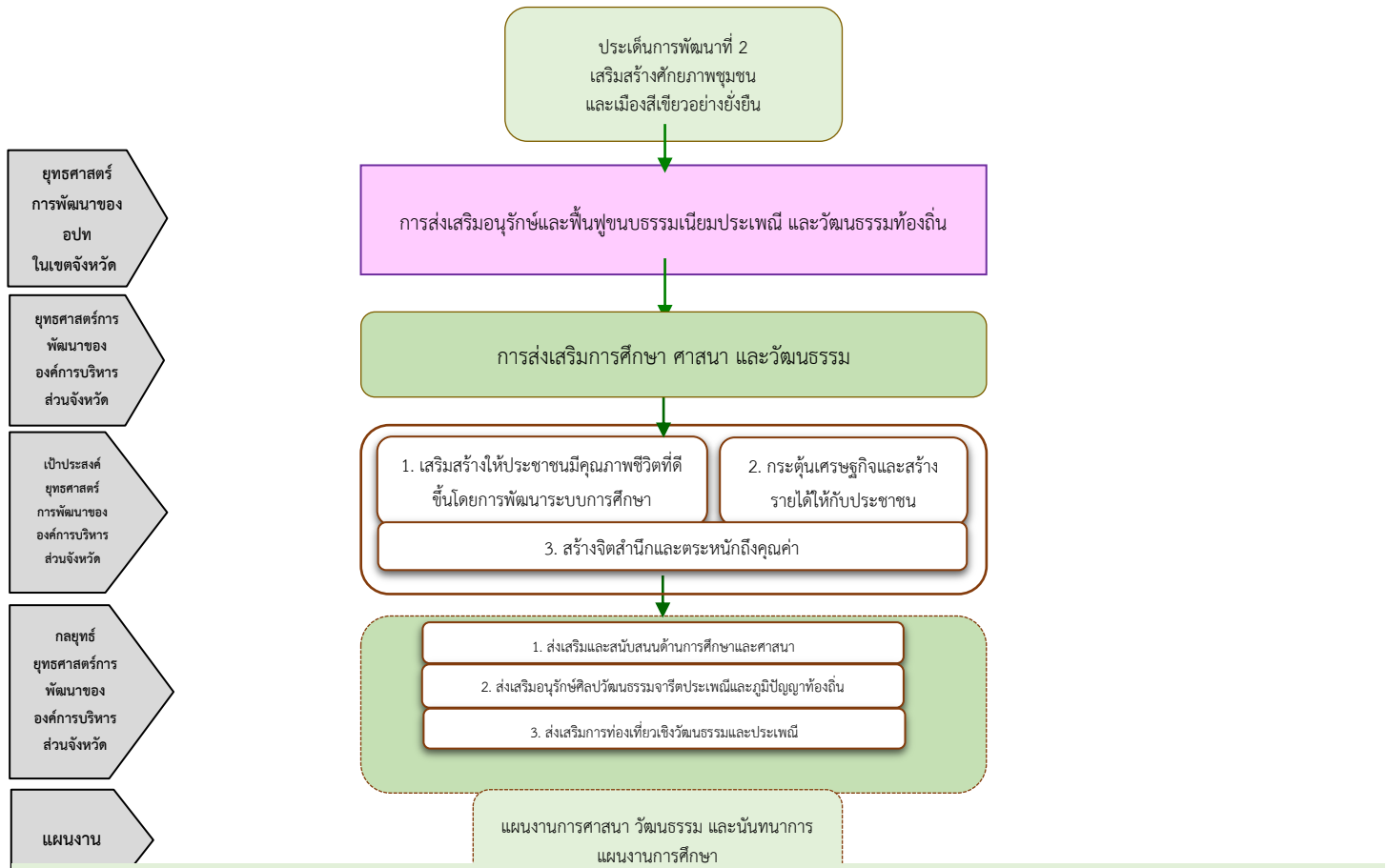
~ 30 ~

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570) แก้ไข ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2566 ขององค์การบริหารส่วนตำบลชำผักแพว

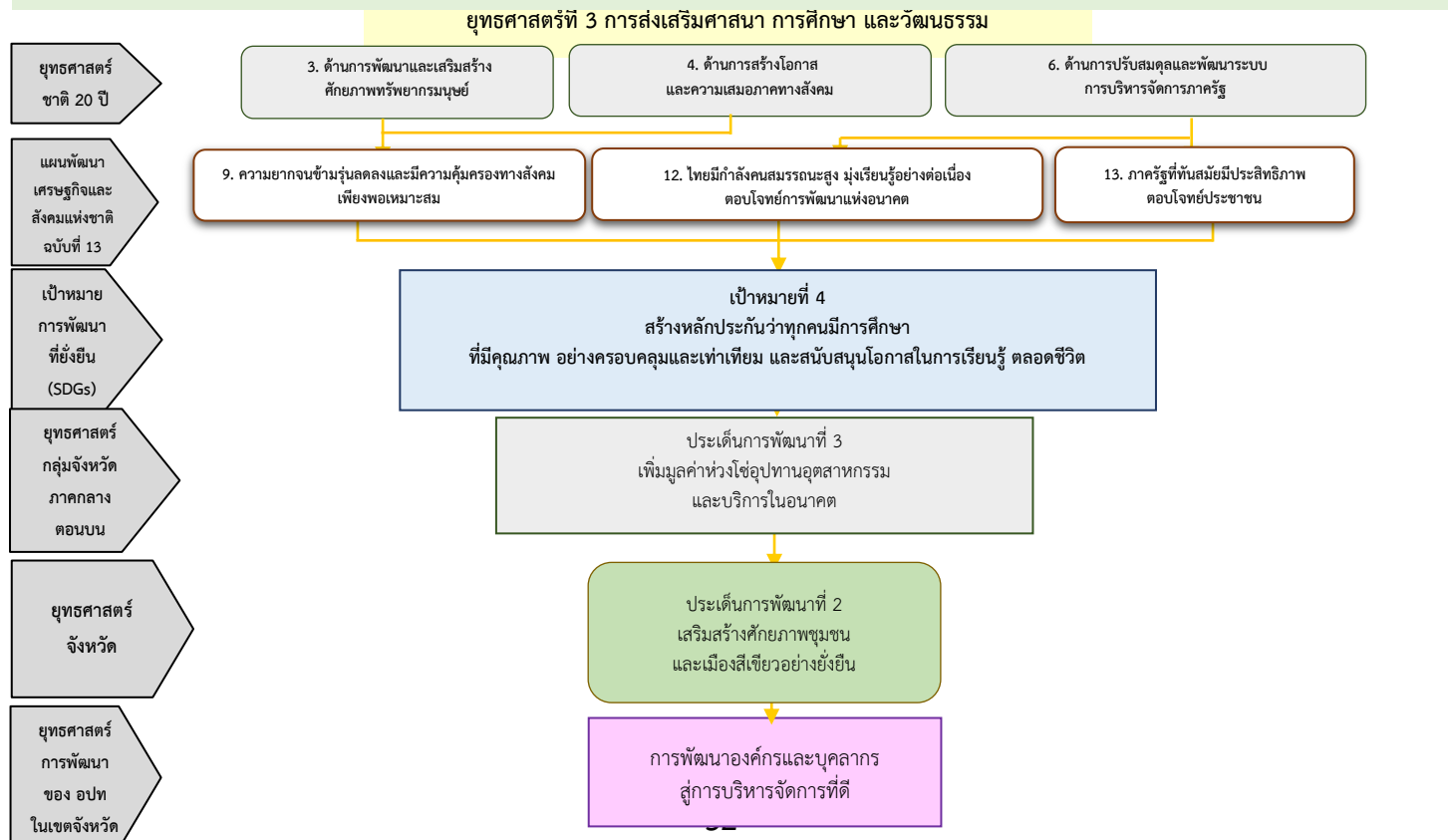


**ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม
กับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลชำผักแพว พ.ศ.2566 – 2570**

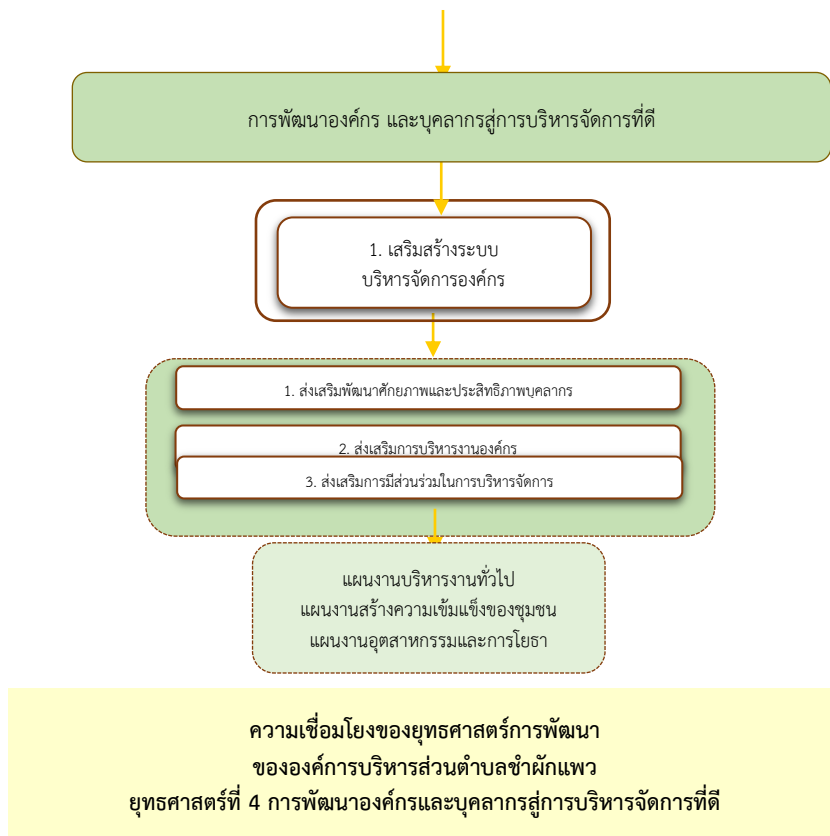
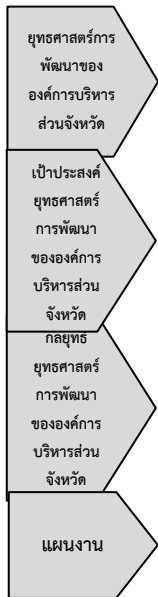




**ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม
กับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรี พ.ศ. 2566 – 2570**



แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 – 2570) แก้ไข ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2566 ขององค์การบริหารส่วนตำบลชำผักแพว



รายละเอียดยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDG	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	กลยุทธ์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิตโครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	ผลผลิตโครงการ	หน่วยรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
									๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐				
ยุทธศาสตร์ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	หมวดหมู่ ๕ ประสิทธิภาพการลงทุนและโลจิสติกส์	เป้าหมาย ๙ สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุม และยังยืนและส่งเสริมนวัตกรรม	การพัฒนา ๑ ยกระดับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	การพัฒนาคุณภาพชีวิต	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน	-พัฒนาระบบสาธารณูปการ -พัฒนาระบบสาธารณูปโภค	-สร้าง ซ่อมบำรุง โครงสร้างพื้นฐาน	ร้อยละ ของโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการพัฒนา	๖๕	๖๕	๖๕	๖๕	๖๕	เพิ่มขึ้นทุกปีๆ ละ ๕ โครงการ	๗๓ โครงการ	กองช่าง	-

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDG	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อบต.	กลยุทธ์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิตโครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	ผลผลิตโครงการ	หน่วยรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
									๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐				
ยุทธศาสตร์ ๕ ด้านการสร้างคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	หมุดหมาย ๔ ไทยเป็นศูนย์กลาง การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง	เป้าหมาย ๓ สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับทุกคนทุกวัย	ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เสริมสร้างศักยภาพชุมชนและเมืองสีเขียวอย่างยั่งยืน	การพัฒนาคุณภาพชีวิต	ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณสุข	-ส่งเสริมให้เกิดการกระจายกำลังคนด้านสุขภาพ -พัฒนากลไกกำกับดูแลและบริหารจัดการ ค่าบริการทางการแพทย์	-ประชาชนได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ -ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับภัยคุกคามสุขภาพ	ร้อยละของโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการพัฒนา	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	เพิ่มขึ้นทุกปี ๓	๑๕๓ โครงการ	สำนักปลัด	สำนักปลัด

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDG	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อบต.	กลยุทธ์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิตโครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	ผลผลิตโครงการ	หน่วยรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
									๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐				
ยุทธศาสตร์ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	หมุดหมาย ๑๓ ภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพตอบสนองประชาชน	เป้าหมาย ๔ สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต	ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เสริมสร้างศักยภาพชุมชนและเมืองสีเขียวอย่างยั่งยืน	การพัฒนาคุณภาพชีวิต	การพัฒนาองค์กรและบุคลากรสู่การบริหารจัดการที่ดี	-เสริมสร้างพัฒนา ศักยภาพและประสิทธิภาพบุคลากร -ส่งเสริมบริหารงานองค์กร -ส่งเสริมมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ	-เสริมสร้างระบบบริหารจัดการองค์กร -สร้างจิตสำนึกและตระหนักถึงความสำคัญ ของประชาธิปไตย และกระบวนการประชาสังคม	ร้อยละของโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการพัฒนา	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	เพิ่มขึ้นทุกปี ๆ ละ ๓ โครงการ	๙ โครงการ	กองคลัง กองช่าง กองสวัสดิการฯ กองการศึกษา สำนักปลัด	

ยุทธศาสตร์	แผนพัฒนา	เป้าหมาย	ยุทธศาสตร์	ยุทธศาสตร์	ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ความก้าวหน้า	ผลผลิต	หน่วย	หน่วยสนับสนุน
------------	----------	----------	------------	------------	------------	---------	-------------	-----------	-------------	--------------	--------	-------	---------------

ชาติ ๒๐ ปี	เศรษฐกิจ และสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	การ พัฒนา ที่ยั่งยืน SDG	จังหวัด	อปท. ในเขตจังหวัด	อบต.			ผลผลิต โครงการ	๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐	ของเป้าหมาย	โครงการ	รับผิดชอบหลัก	
ยุทธศาสตร์ ๖ ด้านการสร้าง ความสามารถ ในการแข่งขัน	หมุดหมาย ๑ ไทยเป็น ประเทศชั้นนำ ด้านสินค้า เกษตรและ เกษตรแปรรูป มูลค่าสูง	เป้าหมายที่ ๒ ยุติความหิว โหย บรรลุ ความมั่นคง ทางอาหาร และยกระดับ โภชนาการ และส่งเสริม เกษตรกรรม ที่ยั่งยืน	ประเด็นการ พัฒนาที่ ๔ ยกระดับขีด ความสามารถ ในการผลิต ภาค การเกษตร การค้า การ ท่องเที่ยว และบริการ มูลค่าสูงที่ เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม	การพัฒนา คุณภาพชีวิต	ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ด้าน เศรษฐกิจ และ การเกษตร	-ส่งเสริมให้มีการ พัฒนาและทำ ธุรกิจผลิตภัณฑ์ เกษตรแปรรูป มูลค่าสูงที่มี ศักยภาพทาง การตลาดใน อนาคต -ส่งเสริมให้ เกษตรกร ประยุกต์ใช้ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม กระบวนการผลิต ที่หลากหลาย	-กระตุ้น เศรษฐกิจ และสร้าง รายได้ให้กับ ประชาชน	ร้อยละ ของ โครงการ/ กิจกรรมที่ ดำเนินการ พัฒนา	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	เพิ่มขึ้นทุกปี ๆ ละ ๓ โครงการ	๙ โครงการ	สำนักปลัด	

๓. การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของจังหวัดสระบุรี

๓.๑ สรุปผลการวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่นของจังหวัดสระบุรี ดังนี้

๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

จุดแข็ง

๑. มีเส้นทางคมนาคมหลายช่องทาง
๒. มีถนนเชื่อมต่อในทุกพื้นที่เกือบ ๑๐๐%
๓. เป็นจุดเชื่อมโยงทางการคมนาคมจากกรุงเทพฯ สู่ภูมิภาค
๔. มีสภาพแวดล้อมและทำเลที่เหมาะสมกับการติดต่อกับทุกภาคในประเทศไทย
๕. มีเส้นทางคมนาคมเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวสะดวกและทั่วถึง
๖. มีแหล่งน้ำที่สามารถนำมาใช้ผลิตน้ำประปาได้ตลอดทั้งปี
๗. มีไฟฟ้าครอบคลุมเกือบทุกพื้นที่

จุดอ่อน

๑. ขาดการซ่อมบำรุงถนนที่ใช้ในการคมนาคม
๒. ขาดงบประมาณในการดูแลรักษา
๓. มีปัญหาในการขยายเขตในชุมชน
๔. คลองส่งน้ำยังมีไม่เพียงพอ
๕. คุณภาพน้ำประปายังต่ำกว่ามาตรฐาน

โอกาส

๑. มีงบประมาณสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนภูมิภาค และส่วนกลาง
๒. จังหวัดมีสถานะทางเศรษฐกิจที่ดีในระดับต้นของประเทศ
๓. เป็นทั้งเมืองท่องเที่ยวและเมืองอุตสาหกรรม

อุปสรรค

๑. นโยบายของหน่วยงานภาครัฐบางเรื่อง ยังไม่สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของประชาชน
๒. ขาดการประสานงานกับผู้บริหารในพื้นที่
๓. ขาดความร่วมมือจากประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

จุดแข็ง

๑. มีหมู่บ้านต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียง
๒. มีโรงพยาบาลศูนย์ที่คอยอำนวยความสะดวกด้านการสาธารณสุขให้ประชาชน
๓. มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพในทุกตำบล
๔. มีอาสาสมัครในทุกหมู่บ้าน
๕. มีศูนย์เพื่อนพึ่งภาตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
๖. มีศูนย์สามวัยสายใยรักครอบครัว
๗. มีอาสาสมัครที่หลากหลายเช่น อปพร. ตำรวจชุมชน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ทำหน้าที่

กระจายแทบทุกพื้นที่

๘. มีเครื่องมือเครื่องใช้ในการกู้ภัยกระจายอยู่ในอำเภอต่างๆ
๙. มีศูนย์อำนวยความสะดวกกิจป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๑๐. มีอัตรากำลังตำรวจที่ทำหน้าที่อย่างเข้มแข็ง
๑๑. มีกล้องวงจรปิดติดตั้งในจุดที่สำคัญ
๑๒. มีการประชาสัมพันธ์ เสียงตามสายเพื่อให้ข้อมูลกับประชาชนอย่างทั่วถึง
๑๓. มีแม่น้ำป่าสักไหลผ่าน สามารถเอื้อประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพอย่างดี
๑๔. มีทรัพยากรธรรมชาติที่มีคุณค่าจำนวนมาก เช่น แร่รัตนชาติ หินอ่อน หินปูน
๑๕. มีทรัพยากรดินที่มีความเหมาะสมสำหรับการปลูกข้าว
๑๖. มีทรัพยากรป่าไม้เหลืออยู่ในเกณฑ์สูงของประเทศ
๑๗. มีเกษตรทฤษฎีใหม่เป็นแห่งแรกของประเทศ

จุดอ่อน

๑. มีปัญหายาเสพติดค่อนข้างมาก
๒. มีปัญหาแรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานในพื้นที่
๓. มีปัญหาคนว่างงานจำนวนมาก
๔. มีปัญหาครอบครัวแตกแยกเพิ่มมากขึ้น
๕. มีปัญหาการจราจร
๖. มีปัญหาความยากจนและค่าครองชีพสูง
๗. จำนวนผู้สูงอายุมีจำนวนมากขึ้น
๘. อุบัติเหตุจราจรในจังหวัดสระบุรีมีแนวโน้มเพิ่มจำนวนและความรุนแรงมากขึ้น
๙. แสงสว่างจากไฟฟ้าในพื้นที่จำนวนมากไม่เพียงพอ
๑๐. กล้องวงจรปิดยังมีไม่เพียงพอและไม่ครอบคลุมในทุกพื้นที่
๑๑. เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ในการอยู่เวรยามมีจำนวนน้อย
๑๒. ประชาชนมีจิตสำนึกและการมีส่วนร่วมน้อย
๑๓. พื้นที่หลายแห่งมีปัญหามลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม
๑๔. แม่น้ำป่าสักขาดการดูแล ควบคุมการปล่อยน้ำเสีย ทำให้อยู่ในสภาพเสื่อมโทรม
๑๕. ขาดระบบการดูแลกำจัดขยะที่มีมาตรฐานและการบำบัดน้ำเสียที่เป็นระบบ
๑๖. มาตรการควบคุมการบุกรุกและใช้ทรัพยากรธรรมชาติขาดการบังคับใช้อย่างเต็มที่
๑๗. การบริหารจัดการน้ำมาใช้ในพื้นที่ยังกระจายไม่ทั่วถึง
๑๘. ประชาชนขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โอกาส

๑. อบจ. ให้การสนับสนุนในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต
๒. นโยบายรัฐบาลที่ส่งเสริมความกินดีอยู่ดีของประชาชน
๓. การส่งเสริมให้ประชาชนดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๔. รัฐบาลมีนโยบายลดปัญหาอาชญากรรม ปราบปรามอาวุธสงคราม ผู้มีอิทธิพลและยาเสพติดอย่างเข้มงวด
๕. รัฐธรรมนูญมีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เปิดโอกาสให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดการเรื่องสิ่งแวดล้อมได้อย่างเต็มที่

อุปสรรค

๑. ประสบปัญหาเศรษฐกิจทั้งในระดับประเทศและในระดับท้องถิ่น
๒. งบประมาณในการพัฒนาประเทศใช้ไปในการฟื้นฟูหลังเกิดอุทกภัย
๓. การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐขาดความจริงจังต่อเนื่อง
๔. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ มีผลต่อการก่อคดีอาชญากรรม
๕. มีการนำขยะและสารเคมีจากนอกจังหวัดสระบุรีมาทิ้งในพื้นที่
๖. แม่น้ำป่าสักไหลผ่านหลายจังหวัด การควบคุมคุณภาพทำได้ยาก

๓. ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม

จุดแข็ง

๑. จังหวัดสระบุรีมีการจัดการศึกษาทั้งในและนอกระบบ
๒. มีการจัดการศึกษากระจายในทุกระดับตั้งแต่ก่อนประถมศึกษาถึงระดับปริญญา
๓. ที่ตั้งของจังหวัดอยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพฯ
๔. การคมนาคมสะดวก เข้าถึงได้หลายทางทั้ง รถยนต์ รถไฟ เรือ
๕. มีสถานที่ท่องเที่ยวประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรมจำนวนมาก
๖. มีศาสนสถานสำคัญหลายแห่ง มีเทศกาลประเพณีที่สำคัญระดับประเทศหลายงาน
๗. มีสินค้าชุมชนที่หลากหลายและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว
๘. อาหารท้องถิ่นหลายชนิดมีชื่อเสียง
๙. มีนิคมอุตสาหกรรม
๑๐. มีการจัดงานเทศกาลและประเพณีที่สำคัญตลอดทั้งปี
๑๑. มีการสืบสานภูมิปัญญาและความรู้ในท้องถิ่นอย่างจริงจัง
๑๒. มีโบราณสถานและโบราณวัตถุที่มีความงามทางด้านศิลปะหลายแห่ง

จุดอ่อน

สื่อการเรียนการสอน

การศึกษาของจังหวัด

๑. ค่านิยมของผู้ปกครองที่ต้องการให้บุตรหลานได้เข้าเรียนในโรงเรียนประจำจังหวัด
๒. โรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในจังหวัดสระบุรี ยังขาดแคลนอุปกรณ์และ
๓. ขาดแคลนสถานที่ที่ใช้เป็นศูนย์กลางในการอบรมสัมมนาและพัฒนาบุคลากรด้าน
๔. ปัญหาความแออัดของการจราจรโดยเฉพาะในเขตอำเภอเมือง
๕. ปัญหาความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว
๖. ไม่มีศูนย์ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยว ไม่มีการจัดทำปฏิทินท่องเที่ยวที่แน่นอน
๗. มีทำเลที่อยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพฯ ทำให้นักท่องเที่ยวไม่นิยมพักค้างคืน
๘. ปัญหามลพิษมีผลกระทบต่ออัตราการเดินทางมาท่องเที่ยว
๙. ขาดการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว
๑๐. ขาดการประชาสัมพันธ์ประเพณีต่างๆ ให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง
๑๑. ขาดความร่วมมือและการมีส่วนร่วมจากประชาชน

โอกาส

๑. การกระจายอำนาจการจัดการศึกษาให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๒. การดำเนินโครงการหนึ่งอำเภอ หนึ่งโรงเรียนในฝัน ของกระทรวงศึกษาธิการ
๓. นโยบายกำหนดให้โรงเรียนมีสภาพเป็นนิติบุคคล
๔. แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ณ.๑๓ มีสาระสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยว
๕. การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนทำให้มีโอกาสในการแข่งขัน และการลงทุนมากยิ่งขึ้น
๖. มีแผนการทำงานของสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด ในการสืบสานศิลปวัฒนธรรมที่ชัดเจน
๗. รัฐบาลให้การสนับสนุนกิจกรรมในการส่งเสริมวัฒนธรรม

อุปสรรค

นักท่องเที่ยว

๑. ทุกภาคส่วนของจังหวัดไม่ให้ความสนใจในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างแท้จริง
๒. ประสานความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนมีน้อยมาก
๓. ปัญหาการจราจรที่ติดขัด ขาดความสะดวกในการเดินทาง เกิดปัญหาสำหรับ
๔. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ และความขัดแย้งในสังคม
๕. อิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามามีบทบาทในชีวิตของประชาชนมากยิ่งขึ้น
๖. สภาพปัญหาเศรษฐกิจทำให้ประชาชนขาดความสนใจเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม
๗. ขาดการสนับสนุนอย่างจริงจังจากภาคส่วนต่างๆ ของสังคม

๔. ด้านการพัฒนาองค์กรและบุคลากรสู่การบริหารจัดการที่ดี

จุดแข็ง

๑. มีแผนพัฒนาที่มีระบบและมีความชัดเจน
๒. มีงบประมาณในการพัฒนาองค์กร
๓. บุคลากรให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานค่อนข้างดี

จุดอ่อน

๑. บุคลากรขาดความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ
๒. อุปกรณ์ครุภัณฑ์ที่มีอยู่ขาดความทันสมัย

โอกาส

๑. รัฐบาลให้การสนับสนุนเกี่ยวกับการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น
๒. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ช่วยให้การดำเนินงานคล่องตัวมากยิ่งขึ้น

อุปสรรค

๑. ขาดการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ
๒. การเมืองเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายและการดำเนินงาน

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

บริบทภายใน ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน ผลประมาณการ (ณ ตุลาคม ๒๕๖๕)

- (๑) อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ร้อยละ ๒.๘-๔.๘
- (๒) อัตราการขยายตัวของภาคเอกชน ณ ราคาคงที่ ร้อยละ ๒.๒-๔.๒
- (๓) อัตราการขยายตัวของภาครัฐ ณ ราคาคงที่ ร้อยละ -๑.๖-๐.๔
- (๔) อัตราการขยายตัวของภาคเอกชน ณ ราคาคงที่ ร้อยละ ๒.๗-๔.๗
- (๕) อัตราการขยายตัวของภาคภาครัฐ ณ ราคาคงที่ ร้อยละ ๑.๕-๓.๕
- (๖) อัตราการขยายตัวของปริมาณส่งออกสินค้าและบริการ ร้อยละ ๓.๑-๕.๑
- (๗) อัตราการขยายตัวของปริมาณนำเข้าสินค้าและบริการ ร้อยละ ๑.๔-๓.๔
- (๘) อัตราเงินเฟ้อทั่วไป ร้อยละ ๑.๙-๓.๙
- (๙) อัตราการขยายตัวเฉลี่ย ๑๕ ประเทศคู่ค้าหลัก ร้อยละ ๒.๕-๓.๕
- (๑๐) ราคาน้ำมันดิบดูไบ ๘๗.๐-๙๗.๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อ บาร์เรล

การปรับปรุงผังเมืองรวมของจังหวัดสระบุรี

กระทรวงมหาดไทย ได้มีประกาศ เรื่อง การใช้ใช้บังคับใช้ผังเมืองรวมจังหวัดสระบุรี พ.ศ.๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๕ สาระสำคัญเพื่อรองรับประโยชน์การใช้ที่ดินของจังหวัดสระบุรี ที่จะมีการขยายเส้นทางระบบการคมนาคมขนส่งทั้งระบบถนน และระบบราง ตัดผ่าน เช่น โครงการรถไฟความเร็วสูง เพื่อเชื่อมโยงภูมิภาค ช่วง กทม. ถึง หนองคาย, โครงการรถไฟทางคู่สายอีสาน และโครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง หมายเลข ๖ สายบางปะอิน ถึง นครราชสีมา

ในพื้นที่อำเภอเมืองปัจจุบันส่วนใหญ่ปรับสีของผังเมืองเพื่อจะรองรับเศรษฐกิจที่จะเกิดในอนาคต โดยเฉพาะพื้นที่บริเวณรอบสถานีรถไฟจังหวัดสระบุรีแห่งใหม่ ซึ่งมีพื้นที่บริเวณใกล้ห้างโรบินสัน จะมีโครงการรถไฟความเร็วสูงไทยจีน, โครงการรถไฟทางคู่เข้ามาจอด สถานีรถไฟสระบุรีแห่งนี้ไม่ใช่รองรับเฉพาะคนที่เดินทางภายในประเทศไทยเท่านั้น แต่จะกลายเป็นจุดเปลี่ยน – ถ้ายารถไฟเพื่อเดินทางต่อเชื่อมไปยังประเทศเพื่อนบ้าน

อนาคตจะมีผู้โดยสารเข้ามาใช้บริการจำนวนมากจึงต้องการพัฒนาพื้นที่โดยรอบสถานีเพื่อรองรับการเจริญเติบโตดังกล่าวโดยเฉพาะพื้นที่สีเขียวอยากให้มีการปรับเป็นพื้นที่สีเขียวเพื่อพัฒนาเชิงพาณิชย์ และพื้นที่สีม่วงเพื่อพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรม ทั้งนี้ เพื่อสนับสนุนนโยบายการลงทุนของรัฐบาล เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม การลงทุน การจ้างงานของจังหวัดสระบุรี เพื่อให้ผู้ประกอบการที่สนใจเข้ามาลงทุนในพื้นที่ที่มีความเชื่อมั่น สร้างงานและความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจภาพรวมของจังหวัดสระบุรีและประเทศได้

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้นคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะซ้าลง ผลผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาวะทางการแพทย์ของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้น

ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ และการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า นอกจากนี้ยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสารปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานการจัดบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีส่วนเอื้อหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐ เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๖๐ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาอาชีพ มาตรา ๑๔๐ การจ่ายเงินแผ่นดินจะกระทำได้เฉพาะที่ได้อนุญาตไว้ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่าย กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือกฎหมายเกี่ยวกับการโอนงบประมาณ กฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง หรือกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ มาตรา ๑๖๔ ในการบริหารราชการแผ่นดิน คณะรัฐมนตรีต้องดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และนโยบายที่ได้แถลงไว้ต่อรัฐสภา และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ รักษาวินัยในกิจการที่เกี่ยวกับเงินแผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ อย่างเคร่งครัด

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม อาชีพ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชัน ทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาครัฐเรือน การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจเพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวน แผนนโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

บริบทภายนอก การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ.๒๐๐๑-๒๑๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่าสะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยวที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ กลายมาเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือรถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคคนละคนมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใส และสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(๒) การเปิดการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ โดยมีแผนงานสำคัญ ๔ ด้าน ที่เร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ปี ๒๕๖๔ ดังนี้

๑) เร่งรัดดำเนินการกระบวนการภายในเพื่อเสนอรัฐสภาให้สัตยาบันความตกลง RCEP

๒) เดินหน้าเปิด ปิด และปรับปรุงการเจรจาความตกลงการค้าเสรี FTA รวม ๑๓ ฉบับ

๓) พัฒนากลไกเพื่อช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจาก FTA และ

๔) เดินหน้าสร้างความเข้าใจกลุ่มเกษตรกร SME ภาคเอกชน และภาคประชาชน เรื่องการใช้ประโยชน์และการเตรียมรับมือผลกระทบจาก FTA

แผนการเจรจาทั้ง ๔ ด้าน จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ดังนี้

๑) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ

๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้าน

๓) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาคในระยะต่อไป

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลิตภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้นโดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐมแรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ

(๔) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ ๑๒-๑๓ เนื่องจาก

๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ

๒) ปัญหาการส่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมผู้บริโภคของคนในประเทศ

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้นอุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้น และมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

รูปแบบการใช้ชีวิตแบบ “New Normal” หลังวิกฤต COVID-๑๙

ชีวิตแบบ “New Normal” คือ ชีวิตที่ต้องใส่หน้ากากทุกครั้งเวลาออกนอกบ้าน สถานที่ต่างๆก็ต้องมีการตรวจวัดอุณหภูมิและคอยทำความสะอาดฆ่าเชื้อตลอดเวลา การทำงานจะเป็นแบบ Work From Home ซึ่งมีการประชุมผ่านระบบออนไลน์มากขึ้น ระบบของโรงเรียนทั่วโลกจะหันมาใช้ระบบ E-learning มากขึ้น ในขณะที่งาน Event ต่างๆ ที่ผู้คนจำนวนมากต้องมาอยู่รวมตัวกันอาจได้รับ ความนิยมลดลง รวมถึงโรงภาพยนตร์และมหรรรรมกีฬาที่มีความแออัดของผู้เข้าร่วมงานอาจจะยังทำได้ยาก หรือมีผู้เข้าชมน้อยลงอย่างมีนัยยะสำคัญในช่วงแรกหลังจากเริ่มมีการผ่อนคลายมาตรการต่างๆ การรับประทานอาหารในร้านอาหารจะต้องนั่งห่างกัน ๑-๒ เมตร ต้องมีระยะห่างทางสังคม หรือ Social – Distancing นอกจากนี้ผู้คนอาจจะเดินทางไปเที่ยวต่างประเทศน้อยลง เนื่องจากต้องกักตัว เป็นต้น

ธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤต COVID-๑๙ ดังนี้

๑) ห้างสรรพสินค้า เป็นธุรกิจแรกๆ ที่ได้รับผลกระทบอย่างหนัก เนื่องจากมีการ Lockdown จึงทำให้ผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการซื้อของทำธุรกรรมการเงิน ผ่าน Application บนมือถือ ความจำเป็นที่ต้องไปห้างสรรพสินค้าเพื่อซื้อของลดลง ห้างสรรพสินค้าจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนโครงสร้างตัวเอง อย่างไรก็ตามความนิยมในการไปเดินห้างสรรพสินค้าของคนไทยน่าจะยังคงอยู่หรือลดลงไม่มากเหมือนต่างประเทศ เพราะด้วยสภาพอากาศที่ร้อนของบ้านเรา รวมถึงเป็นสถานที่ที่เป็นการทำกิจกรรมร่วมกันของครอบครัว

๒) ธุรกิจที่ต้องใช้สำนักงาน ช่วงวิกฤต COVID-๑๙ ทำให้บริษัทเห็นแล้วว่าการทำงานที่พนักงานส่วนหนึ่งทำงานที่บ้านและการประชุมผ่านระบบออนไลน์สามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ บริษัทมีแนวโน้มพิจารณาปรับลดพื้นที่ออฟฟิศลงเพื่อลดต้นทุน และเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในช่วงฟื้นตัวและในระยะยาว สิ่งเหล่านี้จะทำให้ความต้องการพื้นที่ออฟฟิศลดลง ผลสำรวจของ CFO กว่า ๓๑๗ บริษัทของบริษัทวิจัย Gartner พบว่า ๗๔% ของบริษัทวางแผนให้พนักงานทำงานที่บ้านแบบถาวร

๓) ธุรกิจกลุ่มสายการบิน แม้ในระยะยาวการท่องเที่ยวด้วยเครื่องบินจะกลับมาเป็นปกติ แต่รายได้ที่คิดเป็นสัดส่วนที่สูงของธุรกิจสายการบินในประเทศที่มีขนาดใหญ่อย่างสหรัฐอเมริกา มาจากการเดินทางที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ ซึ่งหลังจากนี้ต่อไปบริษัทหรือคนกลุ่มนี้จะชินกับการติดต่อธุรกิจผ่านระบบออนไลน์มากขึ้น

ความจำเป็นในการเดินทางจะลดลง ไม่เพียงเท่านั้น ธุรกิจโรงแรม ก็จะได้รับผลกระทบอีกด้วย เนื่องจากรายได้ จากค่าห้องพักและค่าห้องประชุมจากกลุ่มลูกค้าที่เดินทางเพื่อธุรกิจที่มีสัดส่วนที่สูงนี้จะหายไป

๔) ธุรกิจน้ำมัน ถูกวิกฤตครั้งนี้เร่งให้ถึงจุดจบของสิ่งที่เรียกว่า พลังงานเชื้อเพลิงฟอสซิลเร็วขึ้นและเร่ง ให้เทรนด์ของพลังงานสะอาดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมถูกพัฒนาและเป็นที่ยอมรับมากขึ้น ซึ่งเหตุผลหลักก็คือ การ โดยสารด้วยเครื่องบินซึ่งเป็นธุรกิจที่มีการใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลปริมาณมากจะลดลงดังที่กล่าวมาก่อนหน้า และ วิกฤตนี้ทำให้คนตระหนักถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อมมากขึ้น เช่น ที่ประเทศอินเดีย COVID-๑๙ ทำให้ อินเดียฟ้าเปิด และสามารถเห็นยอดหิมาล้อมรอบ ๓๐ ปี เหล่านี้จะทำให้มีเงินทุนไหลออกจากธุรกิจ น้ำมันและไหลเข้าธุรกิจพลังงานทางเลือกหรือธุรกิจที่ใช้ใจสิ่งแวดล้อม ESG Driven มากขึ้น

๕) กลุ่มผู้ผลิตยาภาคเอกชน ตระหนักถึงความสำคัญของเรื่องสุขภาพของประชาชน ปริมาณยาที่ เพียงพอ และการพัฒนาหรือวัคซีนมากขึ้น เราจะได้เห็นรัฐบาลเข้ามามีบทบาทในด้านการพัฒนาและผลิตยา มากขึ้นแทนที่บริษัทเอกชนแบบที่เห็นในปัจจุบัน เนื่องจากความเสี่ยงเรื่องสุขภาพประชาชนเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ของรัฐบาล ขณะที่สำหรับภาคเอกชนแล้ว การจะเร่งลงทุนพัฒนาหรือผลิตจะทำก็ต่อเมื่อเห็นโอกาสของกำไร

๖) การศึกษา ความเหลื่อมล้ำก็จะยิ่งชัดเจน นักเรียนที่ฐานะดีอาจเจอปัญหาเพียงแค่ว่าการเรียน ออนไลน์ไม่มีประสิทธิภาพ แต่นักเรียนฐานะยากจนจะเจอปัญหาที่ใหญ่กว่ามาก กลายเป็นปัจจัยลบ ทั้งที่ใน สถานการณ์ปกติการศึกษาเป็นปัจจัยที่ทำให้คนเลื่อนชนชั้นได้ การระบาดส่งผลให้ครอบครัวเด็กยากจนนั้นไม่ สามารถกลับเข้าโรงเรียนได้อย่างถาวร

ธุรกิจที่จะได้โอกาสหรือประโยชน์ จากวิกฤต COVID-๑๙ ดังนี้

๑) กลุ่มเทคโนโลยี เป็นกลุ่มที่เราน่าจะเห็นได้ชัดเจนที่สุด กลุ่มนี้ครอบคลุมตั้งแต่ การปรับเปลี่ยน โครงสร้างธุรกิจให้ใช้เทคโนโลยีมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการใช้หุ่นยนต์ในการผลิต การจัดเก็บและบริหารข้อมูลบน Cloud การใช้ AI ออกแบบและบริหารระบบ Supply Chain ของบริษัท เทคโนโลยี ๕G หลังวิกฤตเศรษฐกิจ จะยิ่งทำให้ธุรกิจให้ความสำคัญเรื่องลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ และลดหรือบริหารความเสี่ยงที่ไม่คาดคิด เช่น การใช้หุ่นยนต์แทนมนุษย์อาจจะประหยัดต้นทุนได้เนื่องจากราคาปัจจุบันก็ถูกลงและไม่จำเป็นต้องปิด โรงงานหากคนงานสักคนติดโรคระบาด เทรนด์นี้รวมไปถึงการใช้ชีวิตในโลกของออนไลน์มากขึ้น เช่น ธุรกิจ E-commerce หรือการประชุมผ่านระบบออนไลน์ เป็นต้น ที่ได้ประโยชน์จากพฤติกรรมของคนที่เปลี่ยนไป

๒) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน บริษัทที่ได้รับผลกระทบทั่วโลกจะให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ ความเสี่ยงมากยิ่งขึ้น และเพิ่มสภาพคล่องให้กับธุรกิจของตัวเองมากขึ้น จากเดิมคิดว่าเป็นสิ่งสิ้นเปลือง และไม่จำเป็น คล้ายกันกับระดับบุคคล ความสำคัญของความรู้เรื่องการเงิน การวางแผนการเงินและการเก็บ ออมจะมีมากขึ้น สิ่งเหล่านี้จะสนับสนุนการออมเงินในกองทุนรวม และบริษัทที่ให้คำปรึกษาด้านการเงิน

๓) Telemedicine/Telehealth ระบบโทรเวชกรรม ซึ่งก็คือระบบการให้บริการการรักษาทาง การแพทย์ผ่านระบบออนไลน์ โดยผู้ป่วยไม่จำเป็นต้องเดินทางมารักษาที่โรงพยาบาล ทั้งแพทย์และผู้ป่วย สามารถสนทนาและสื่อสารกันผ่าน Online Application แม้อาจจะยังไม่ค่อยมีให้เห็นในประเทศไทย แต่ใน สหรัฐฯกำลังเริ่มเป็นที่ยอมรับมากขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วงเหตุการณ์ COVID-๑๙ ที่ทำให้ผู้คนไม่ยอมไป โรงพยาบาลโดยไม่จำเป็น และทำให้คนได้เรียนรู้ เปิดใจยอมรับการพบหมอออนไลน์มากขึ้นคล้ายกันกับ พฤติกรรมการซื้อขายออนไลน์ที่แต่เดิมหลายคนยังไม่ถนัดหรือเปิดใจ ยกตัวอย่างบริษัท Teladoc Health Inc ของสหรัฐฯที่ทำธุรกิจลักษณะนี้ ช่วงปี ๒๐๑๗-๒๐๑๙ รายได้ของบริษัทเติบโตเฉลี่ยปีละถึง ๗๓% จากรายได้ ๒๐๐ ล้านดอลลาร์เป็น ๖๐๐ ล้านดอลลาร์ เรามองว่าในอนาคตจะมีโรงพยาบาลหรือบริษัทที่ทำธุรกิจบริการ แบบนี้มากขึ้น เนื่องจากมันตอบโจทย์ความเรื่องปลอดภัย สะดวกรวดเร็ว ประหยัดเวลา และยังสามารถเข้าถึง คนใช้ในพื้นที่ห่างไกลได้อีกด้วย

๔. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๔.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ด้าน	การวิเคราะห์จุดแข็ง (S = Strength)	การวิเคราะห์จุดอ่อน (W = Weakness)	การวิเคราะห์โอกาส (O = Opportunity)	การวิเคราะห์อุปสรรค (T = Threat)
๑. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	<ul style="list-style-type: none"> - อบต.ให้ความสำคัญในการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง - มีการประสานงานและขอรับการสนับสนุนกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มีศักยภาพและงบประมาณในการพัฒนาหรือก่อสร้างโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ 	<ul style="list-style-type: none"> - งบประมาณของ อบต. มีจำนวนจำกัด ซึ่งต้องมีการพัฒนาในทุกด้าน- การกระจายตัวของครัวเรือนในแต่ละหมู่บ้านมีผลทำให้เส้นทางคมนาคม (ถนนสายรอง) มีจำนวนมากขึ้น - ประชาชนหรือผู้ใช้ถนนขาดจิตสำนึกในการบำรุงดูแลรักษาสมบัติของทางราชการ - การก่อสร้างเส้นทางคมนาคมยังไม่ค่อยได้มาตรฐาน - การบังคับใช้กฎหมายหรือระเบียบไม่ค่อยมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร 	<ul style="list-style-type: none"> - นโยบายเกี่ยวข้องกับ การถ่ายโอนภารกิจและงบประมาณจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - งานบริหารสาธารณะที่มีขนาดใหญ่และเป็นประโยชน์ต่อประชาชนจำนวนมาก สามารถขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานส่วนกลางหรืออปท.ที่มีศักยภาพกว่า 	<ul style="list-style-type: none"> - ภัยธรรมชาติ (น้ำท่วม) ทำให้ถนนชำรุดเสียหาย - รถบรรทุกมีการบรรทุกน้ำหนักเกินกว่าที่กำหนดจึงบดถนน

ด้าน	การวิเคราะห์จุดแข็ง (S = Strength)	การวิเคราะห์จุดอ่อน (W = Weakness)	การวิเคราะห์โอกาส (O = Opportunity)	การวิเคราะห์อุปสรรค (T = Threat)
๒. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่เพาะปลูกมีความอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การปลูกพืชเกษตร เช่น มันสำปะหลัง ข้าวโพดนาข้าว - ประชาชนมีการว่างงานน้อย - มีแหล่งทุนของรัฐบาลให้ทุกหมู่บ้าน 	<ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพผลผลิตทางการเกษตรยังไม่ได้มาตรฐาน - มีการใช้ปุ๋ยเคมี ยากำจัดศัตรูพืช ทำให้สารเคมีตกค้าง - เกษตรกรขาดความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาสินค้าและระบบตลาด 	<ul style="list-style-type: none"> - รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการลงทุน และพัฒนาธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม - นโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน - ในพื้นที่มีโครงการคมนาคมที่สะดวกรวดเร็ว - ราคาผลผลิตสินค้าทางการเกษตรสูงขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> - ปัจจัยการผลิตหรือต้นทุนการผลิตมีราคาสูง - ราคาน้ำมันในตลาดโลกสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง - เกิดภัยแล้งต่อเนื่องทุกปี

ด้าน	การวิเคราะห์จุดแข็ง (S = Strength)	การวิเคราะห์จุดอ่อน (W = Weakness)	การวิเคราะห์โอกาส (O = Opportunity)	การวิเคราะห์อุปสรรค (T = Threat)
๓. การพัฒนาด้านสังคม	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพและฐานะมั่นคง มีงานทำตลอดปี ทำให้มีผู้ว่างงานน้อย - ประชาชนมีความสามัคคี และมีการรวมตัวกันอย่างเหนียวแน่น - ผู้นำชุมชนมีความเข้มแข็ง - ประชาชนมีความปลอดภัยในทรัพย์สินและชีวิต 	<ul style="list-style-type: none"> - มีการให้ความสำคัญกับการพัฒนาและส่งเสริมสังคมน้อย - ยังมาการระบาดของยาเสพติดในชุมชน - ในพื้นที่มีสถานบริการ (ร้านอาหาร คาราโอเกะ) ซึ่งไม่สามารถควบคุมได้ - เยาวชนให้ความสำคัญและมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมกิจกรรมด้านสังคมน้อย 	<ul style="list-style-type: none"> - รัฐบาลมีนโยบายในการแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างต่อเนื่องและจริงจัง - แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับปัจจุบันที่เน้น “คน” เป็นศูนย์กลางการพัฒนา - ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มีส่วนช่วยให้สังคมมีการพัฒนา 	<ul style="list-style-type: none"> - ความเปลี่ยนแปลงทางสังคม ที่เน้นทางด้านวัตถุ นิยมทำให้สังคมหลงลืมความถูกต้อง ความเอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ และความมีน้ำใจให้กัน - สังคมปัจจุบันมีค่าครองชีพสูง เมื่อเทียบกับรายได้ของประชาชน - วัฒนธรรมตะวันตกเผยแพร่เข้ามาอย่างรวดเร็วและมีการรับเอาวัฒนธรรมดังกล่าว โดยไม่มีการปรับให้เข้ากับสังคม

ด้าน	การวิเคราะห์จุดแข็ง (S = Strength)	การวิเคราะห์จุดอ่อน (W = Weakness)	การวิเคราะห์โอกาส (O = Opportunity)	การวิเคราะห์อุปสรรค (T = Threat)
๔. การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	<ul style="list-style-type: none"> - มีสถานศึกษาทุกระดับ ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาอย่างเพียงพอ - มีการจัดการศึกษาในระดับอนุบาล ๓ ขวบ ในโรงเรียนของ อบต.ข้าฝักแพว - ประชาชน องค์กรเอกชน ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมด้านการศึกษาอย่างดี - มีศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นดั้งเดิมที่เป็นจุดเด่นในตำบล 	<ul style="list-style-type: none"> - บุคลากรด้านการศึกษา มีน้อยเมื่อเทียบกับนักเรียนในตำบล - เครื่องมือ อุปกรณ์และเทคโนโลยีเกี่ยวกับการเรียนการสอนยังไม่เพียงพอ - ประชาชนขาดแหล่งเรียนรู้ในตำบล - เด็ก เยาวชน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาค่อนข้างน้อย - การจัดกิจกรรมทางศิลปวัฒนธรรมประเพณี ยังไม่มีความหลากหลาย 	<ul style="list-style-type: none"> - มีการถ่ายโอนภารกิจอาหารเสริม (นม) อาหารกลางวัน ให้ อบต.ดำเนินการทำให้ท้องถิ่นสามารถสนับสนุนงบประมาณในส่วนที่ขาดเหลือได้ - มีการขยายโอกาสทางการศึกษา - การปฏิรูประบบราชการทำให้มีหน่วยงานที่ดูแลเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมโดยตรง 	<ul style="list-style-type: none"> - นโยบายด้านการศึกษาของรัฐบาลยังไม่ชัดเจน - ค่านิยมและวัฒนธรรมตะวันตก มีส่วนสำคัญต่อการศึกษานักเรียนด้วยตลอดจนศิลปวัฒนธรรมและประเพณีดั้งเดิมของท้องถิ่น - การเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี มีผลสำคัญต่อการอนุรักษ์และฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

ด้าน	การวิเคราะห์จุดแข็ง (S = Strength)	การวิเคราะห์จุดอ่อน (W = Weakness)	การวิเคราะห์โอกาส (O = Opportunity)	การวิเคราะห์อุปสรรค (T = Threat)
๕. การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนหรือผู้เกี่ยวข้องมีการตรวจสอบการทำงานของ อบต.อย่างใกล้ชิด - มีการรับโอนภารกิจสาธารณะต่างๆให้ อบต. ดำเนินการเอง - เมื่อ อบต.มีอิสระในการบริหารและดำเนินงานตามนโยบาย และระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างเต็มที่ - สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล มีความเป็นอิสระในการตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหาร - มีบุคลากรและระบบการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ - บุคลากรมีความรับผิดชอบและเอาใจใส่ต่อหน้าที่ 	<ul style="list-style-type: none"> - มีความขัดแย้งซึ่งในบางส่วนเป็นผลดีในการบริหารงาน แต่บางส่วนก็ทำให้การบริหารงานติดขัดและเกิดความล่าช้าในการบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน - บุคลากรของ อบต.ยังขาดความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับงานถ่ายโอนบางประเภท - งานถ่ายโอนบางประเภทยังมีความสับสนและไม่ชัดเจนในการดำเนินการ - ประชาชนยังขาดความสนใจในเรื่องการเมืองการปกครอง - ประชาชนยังไม่เข้าใจบทบาทของตนเองในการพัฒนาท้องถิ่น 	<ul style="list-style-type: none"> - กฎหมายรัฐธรรมนูญ พรบ.การกระจายอำนาจ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทำให้มีการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น - นโยบายการปฏิรูประบบราชการ “หลักธรรมาภิบาล” ทำให้การบริหารงานของหน่วยงานมีระบบและบริการตอบสนองของประชาชนในพื้นที่ได้ดียิ่งขึ้น - เทคโนโลยีที่ทันสมัย ทำให้การบริหารและการบริการและการรับรู้ข่าวสารของประชาชน เป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> - ระเบียบกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องมีขั้นตอนค่อนข้างมาก เช่น กฎหมายการเลือกตั้ง ซึ่งมีผลกับการบริหารงานของ อบต. โดยตรง - การไม่ได้รับการยอมรับในด้านการบริหารงาน จากบุคลากร องค์กร หรือหน่วยงานทางราชการ บางแห่ง - การดำเนินงานบางอย่างที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนมีข้อจำกัดด้านระเบียบและกฎหมายต่างๆที่เกี่ยวข้อง

นโยบายการพัฒนาของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลชำผักแพว

เพื่อเป็นแนวทางกำหนดการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลชำผักแพวเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ครอบคลุมภารกิจหลัก คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลชำผักแพว ได้กำหนดแนวทางในการพัฒตามนโยบาย ดังนี้

๑. นโยบายเร่งด่วน

- ๑.๑ สร้างศรัทธาให้กับประชาชน องค์กรภาครัฐและเอกชนต่อองค์การบริหารส่วนตำบลโดยการทำ ให้เห็นถึงความจริงใจ จริงจัง ที่จะแก้ไขปัญหาต่างๆ ในตำบลด้วยความโปร่งใส
- ๑.๒ สร้างความร่วมมือในการบริหารจัดการและการดำเนินกิจการต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยยึดแนวทางในระบอบประชาธิปไตย

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

๒.๑ ส่งเสริมการรวมกลุ่มอาชีพ เพื่อพัฒนารายได้ของครัวเรือนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ชุมชนเข้มแข็ง และเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจในระดับฐานรากให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นนอกเหนือจากอาชีพหลัก

๒.๒ ส่งเสริมพัฒนาระบบการผลิตทางการเกษตร รวมทั้งสร้างเครือข่ายการเรียนรู้การพัฒนาผลผลิต ควบคุมคุณภาพมาตรฐานตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๓ ส่งเสริมกิจกรรมศูนย์บริการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางการเกษตร เพื่อให้บริการข้อมูลความรู้และเทคนิคใหม่ๆ ด้านการเกษตร เป็นการเพิ่มศักยภาพในการผลิตและพัฒนาอาชีพการเกษตรตามทฤษฎีใหม่

๒.๔ ส่งเสริมพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เป็นงานฝีมือจากภูมิปัญญาชาวบ้านโดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่น เป็นการแปลงจากสิ่งที่มีคุณค่าให้เป็นมูลค่าเพื่อพัฒนารายได้ของชุมชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี

๓. นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๓.๑ ก่อสร้างและซ่อมบำรุงถนน สะพาน เพื่อเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคม การขนส่งทางการเกษตร การท่องเที่ยว ให้สามารถใช้ได้ทุกฤดูกาล

๓.๒ จัดให้มีทางระบายน้ำและทางสาธารณูปโภคอื่นๆ ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ให้มีความพร้อมและสามารถใช้งานได้

๓.๓ จัดให้มีการบำรุงรักษาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภคและแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรให้ทั่วถึงและเพียงพอ

๓.๔ จัดให้มีไฟฟ้าสาธารณะและโทรศัพท์สาธารณะให้ครอบคลุมทุกพื้นที่และมุ่งพัฒนาสาธารณูปโภคอื่น ๆ ให้มีความพร้อมและเพียงพอต่อการให้บริการประชาชน

๓.๕ มุ่งประสานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ส่วนราชการ และองค์การภาครัฐ อื่นๆ เพื่อการสนับสนุนการจัดทำบริการสาธารณะแก่ประชาชน

๔. นโยบายด้านสวัสดิการและสังคม

๔.๑ การสวัสดิการและการพัฒนาคุณภาพชีวิต

๔.๑.๑ ส่งเสริมงานสวัสดิการชุมชนโดยการสนับสนุนเบี้ยยังชีพให้แก่ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ป่วยเอดส์

๔.๑.๒ ส่งเสริมงานสังคมสงเคราะห์ชุมชน โดยการอบรมให้ความรู้ สร้างงาน สร้างโอกาส สร้างอาชีพให้กับคนยากจน ผู้ด้อยโอกาส ให้มีความมั่นคง เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี

๔.๑.๓ สนับสนุนการจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ เด็ก สตรี คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส โดยร่วมมือกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลและอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) เพื่อให้ผู้สูงอายุ เด็ก สตรี คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส ได้รับการดูแลจากองค์กรภาครัฐและเอกชนทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น

๔.๒ สาธารณสุข

๔.๒.๑ สนับสนุนการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและควบคุมโรค เพื่อให้ประชาชนมีความเข้าใจและรับรู้ในเรื่องของโรคร้ายต่าง ๆ สามารถป้องกันตนเองได้

๔.๒.๒ ส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพของประชาชนในตำบลโดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อให้มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงทั้งเด็ก ผู้ใหญ่และคนชรา และให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างถ้วนหน้า

๔.๒.๓ ส่งเสริมบทบาทอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ให้มีความพร้อมและมีศักยภาพในการจัดการ งบประมาณสาธารณสุขมูลฐานระดับชุมชน

๔.๓ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๔.๓.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีระบบบริการช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุ หรือผู้ป่วยฉุกเฉิน โดยมีบริการรับ – ส่ง ผู้ป่วยฉุกเฉินไปยังสถานพยาบาลอย่างรวดเร็วและทันต่อเวลา

๔.๓.๒ สนับสนุนการฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เพื่อพัฒนาศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถในการป้องกัน ช่วยเหลือ ผู้ประสบภัยและสาธารณภัย ทั้งภายในและภายนอกเขตพื้นที่

๔.๓.๓ สนับสนุนกิจกรรมการรณรงค์ด้านการจราจร เพื่อความปลอดภัยในการใช้เส้นทางคมนาคมและยานพาหนะโดยเฉพาะช่วงเทศกาล

๔.๔ การป้องกันปัญหายาเสพติด

๔.๔.๑ สนับสนุนและส่งเสริมการรณรงค์ป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด ทั้งในระดับหมู่บ้าน ตำบล ร่วมกับตำรวจ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชนและสถาบันครอบครัว เพื่อลดปัญหา ยาเสพติดและให้โอกาสผู้ที่เคยติดยาเสพติดได้กลับมาใช้ชีวิตร่วมกับคนอื่น ๆ ในสังคมได้

๔.๔.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถาบันครอบครัวอบอุ่นและเข้มแข็ง เพื่อเป็นพื้นฐานในการลดปัญหาสังคมและเป็นการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีแก่บุคคลภายในครอบครัว

๔.๕ การกีฬาและนันทนาการ

๔.๕.๑ จัดให้มีการส่งเสริมการแข่งขันกีฬาภายในตำบลชำผักแพว เพื่อให้ประชาชนได้ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ

๔.๕.๒ ยกระดับการแข่งขันกีฬาด้านยาเสพติดองค์การบริหารส่วนตำบลชำผักแพวประจำปี ให้มีมาตรฐาน

๔.๕.๓ สนับสนุนและส่งเสริมนักเรียน ประชาชนเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับอำเภอและจังหวัด เพื่อสร้างเครือข่ายเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรและชุมชน

๔.๕.๔ ส่งเสริมสนับสนุนอุปกรณ์กีฬาประจำหมู่บ้าน เพื่อเสริมสร้างทักษะทางการกีฬาแก่เด็กและเยาวชน

๕. นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม

๕.๑ ส่งเสริมให้มีศูนย์ข้อมูลเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในตำบลให้เป็นที่รู้จัก

๕.๒ จัดภูมิทัศน์ของตำบล โดยการดูแลรักษา ปรับปรุงที่สาธารณะและทรัพยากรธรรมชาติ สถานที่สาธารณะให้น่าอยู่อาศัยและใช้งาน

๕.๓ กำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลโดยขยายงานบริการ กำจัดขยะให้ทั่วถึงอย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๔ อนุรักษ์แก้ปัญหาภาวะโลกร้อน สร้างความปลอดภัยในเรื่องของมลภาวะ

๕.๕ ส่งเสริมและรณรงค์สร้างจิตสำนึกให้ประชาชนแยกขยะก่อนทิ้ง โดยเพิ่มถังรองรับขยะให้เพียงพอต่อการให้บริการ

๖. นโยบายด้านการศึกษา

๖.๑ ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาทุกระดับเพื่อเสริมสร้างพัฒนาการของเด็กวัยเรียนในตำบล

๖.๒ สนับสนุนข้าราชการ เจ้าหน้าที่และผู้ดูแลเด็ก ให้ได้รับการฝึกอบรมและได้ศึกษาต่อเพื่อเพิ่มศักยภาพของบุคลากรให้สามารถพัฒนาองค์กร และเพิ่มขีดความสามารถในการให้บริการประชาชนให้มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

๖.๓ ส่งเสริมให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นศูนย์กลางการเสริมสร้าง พัฒนาการของเด็กระดับปฐมวัย ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ และปรับปรุงศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ได้มาตรฐาน ถูกสุขลักษณะ พร้อมทั้งจัดหาสื่อการเรียนการสอน เครื่องเล่นภาคสนาม

๖.๔ สนับสนุนและส่งเสริมโรงเรียนในตำบลชำผักแพวในการจัดกิจกรรมด้านวิชาการศึกษา เพื่อเพิ่มทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

๗. นโยบายด้านศาสนาและวัฒนธรรม

๗.๑ ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมทุกศาสนา

๗.๒ รักษา สืบทอดประเพณี วัฒนธรรม อันดีงามของท้องถิ่นและของชาติ

๗.๓ สนับสนุน ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้มีการอนุรักษ์ไว้ตลอด

๗.๔ ส่งเสริมศิลปะของท้องถิ่น

๘. นโยบายด้านการบริหาร

๘.๑ การส่งเสริมการเมือง

๘.๑.๑ ส่งเสริมการเลือกตั้งทุกระดับ โดยการสร้างความรู้ความเข้าใจในการใช้สิทธิเลือกตั้ง เพื่อส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย

๘.๑.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีสภาเด็กและเยาวชน ให้เด็กได้กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก และมีส่วนร่วมในการพัฒนาตำบลชำผักแพว

๘.๑.๓ จัดให้มีศูนย์ข้อมูลข่าวสารประจำตำบลและหมู่บ้าน หอกระจายเสียง แผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ของทางราชการ

๘.๒ การบริหาร

๘.๒.๑ บริหารองค์การและจัดบริการสาธารณะตามหลักธรรมาภิบาล โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน และยึดหลักความคุ้มค่า โปร่งใส ตรวจสอบได้

๘.๒.๒ ปรับปรุงกระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพ ลดขั้นตอนและระยะเวลาในการให้บริการและนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้อย่างเหมาะสม

๘.๒.๓ สร้างความร่วมมือและสนับสนุนช่วงเหลือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ส่วนราชการ และหน่วยงานของรัฐ เพื่อประสิทธิภาพในการประสานและการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นและการแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติเพื่อจัดทำบริการสาธารณะ

๔.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๔.๒.๑ การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร
- แนวโน้มการยกฐานะจาก อบต. เป็นเทศบาลทั่วประเทศ
- แนวโน้มการควมรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ในตำบลเดียวกันให้มี

องค์กรเดียว

- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณให้ อบต.

๔.๒.๒ การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

AEC หรือ Asean Economics Community คือการรวมตัวของชาติในอาเซียน ๑๐ ประเทศ โดยมี ไทยพม่าลาวเวียดนามมาเลเซียสิงคโปร์อินโดนีเซียฟิลิปปินส์กัมพูชาบรูไน เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้ายๆ กลุ่ม Euro Zone นั้นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์อำนาจต่อรองต่างๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า (เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว)

Asean จะรวมตัวเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและมีผลเป็นรูปธรรม ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ณ วันนั้นจะทำให้ภูมิภาคนี้เปลี่ยนไปอย่างมากโดย AEC Blueprint (แบบพิมพ์เขียว) หรือแนวทางที่จะให้ AEC เป็นไปคือ

๑. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
๒. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
๓. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
๔. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

จากการที่องค์การบริหารส่วนตำบลชำผักแพวได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ไว้จำนวน ๕ ยุทธศาสตร์ ดังนั้น จึงวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค หรือ การเข้าสู่ AEC ที่จะส่งผลกระทบต่อ องค์การบริหารส่วนตำบลชำผักแพว ในยุทธศาสตร์ต่างๆ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการและโครงสร้างพื้นฐาน

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลชำผักแพว ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการหลั่งไหลเข้ามาของประชากรประเทศเพื่อนบ้านไม่ว่าจะเข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยว คนทำงาน หรือการอื่นใด การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เช่น ถนน ป้ายจราจรที่มีภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศที่จำเป็น เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคม การศึกษาและสวัสดิการ

ปัญหาสังคมจะรุนแรงถ้าไม่ได้รับการวางแผนที่ดี เนื่องจากจะมีขยะจำนวนมากขึ้น ปัญหาการแบ่งชนชั้น ถ้าคนไทยทำงานกับคนต่างชาติที่ด้อยกว่า อาจมีการแบ่งชนชั้นกันได้จะมีชุมชนสลัมเกิดขึ้น และอาจมี พม่าทาวนลาวทาวนกัมพูชาทาวนปัญหาอาชญากรรมจะรุนแรง สถิติการก่ออาชญากรรมจะเพิ่มขึ้นอย่างมากจากชนชั้นที่มีปัญหาคนจะทำผิดกฎหมายมากขึ้นเนื่องจากไม่รู้กฎหมาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข

ปัญหาด้านสาธารณสุขที่สำคัญคงหนีไม่พ้น โรคติดต่อที่สำคัญ ไม่ว่าจะเป็น โรคเอดส์ ใช้เลือดออก SARs ใช้หวัดนกและโรคอื่นๆที่มีผลมาจากการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้ามาในไทย การค้ามนุษย์และการท่องเที่ยว มีความเสี่ยงต่อการปนเปื้อน การแพร่ระบาดของโรคศัตรูพืชและโรคระบาดสัตว์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรและบุคลากรสู่การบริหารจัดการที่ดี

ด้านการเมืองในระดับชาติอาจยังความขัดแย้งด้านการเมืองระหว่างรัฐสมาชิกด้วยกันเอง รวมทั้งปัญหาการก่อการร้ายที่เป็นผลมาจากการเมือง ซึ่งประเทศใดประเทศหนึ่งไม่สามารถแก้ไขได้โดยลำพัง การบริหารภาครัฐต้องเร่งรัดพัฒนาให้ตอบสนองการให้บริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้บริการในด้านการอนุญาต อนุมัติ ต่างๆ ซึ่งต้องมีคู่มือภาษาอังกฤษ จีน เป็นต้น เพื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติที่ต้องการทำนิติกรรมต่างๆซึ่งเกี่ยวกับรัฐ เช่น การเสียภาษีบำรุงท้องที่ การเสียภาษีป้าย เป็นต้น อีกทั้งเจ้าหน้าที่ภาครัฐจำต้องพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับที่สื่อสารกับผู้ใช้บริการที่เป็นชาวต่างชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการเกษตร

การบุกรุกพื้นที่ป่าอาจมีมากขึ้น ด้วยสาเหตุทั้งที่เกิดจากคนไทยและชาวต่างชาติ สาเหตุที่เกิดจากคนไทยคือการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรทำให้ที่ทำกินไม่เพียงพอต่อความต้องการ หรือการขายที่ดินให้นายทุนต่างชาติแล้วไม่มีที่ทำกินจึงต้องไปเปิดป่าใหม่ ส่วนสาเหตุจากชาวต่างชาติ อาจมีนายทุนเข้ามาทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การตัดไม้เพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ การเข้าสัมปทานเหมืองแร่หรือทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญอื่นๆ มลพิษจากข้อเสียข้ามแดน เช่น อาจมีขยะข้ามแดน

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อบต.	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบ
๑	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	หมวดหมายที่ ๕ ประตุการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์	เป้าหมายที่ ๙ สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมที่ยั่งยืนและส่งเสริมนวัตกรรม	ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับการพัฒนาเมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิต	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการและโครงสร้างพื้นฐาน	- พัฒนาระบบสาธารณูปการ - พัฒนาระบบสาธารณูปโภค	แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	กองช่าง

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉ.๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อบต.	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบ
๒	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	หมวดหมู่ที่ ๒ การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและความยั่งยืน หมวดหมู่ที่ ๑๑ การลดความเสี่ยงภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้ อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์ การพัฒนา แห่งอนาคต	เป้าหมายที่ ๓ สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่ดีมีสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับทุกคนในทุกวัย	ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เสริมสร้างศักยภาพชุมชนและเมืองสีเขียวอย่างยั่งยืน ประเด็นที่ ๔ ยกระดับขีดความสามารถในการผลิตภาคเกษตรการค้าท่องเที่ยวและบริการมูลค่าสูงเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิต ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมและ	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมคุณภาพชีวิต สังคมการศึกษาและสวัสดิการ	-ส่งเสริมพัฒนาอาชีพ สู่ความเป็นอยู่อย่าง ยั่งยืน -พัฒนาชุมชนน่าอยู่ -เสริมสร้างความ มั่นคงและความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน -เสริมสร้างบริหาร จัดการและอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม -ส่งเสริมปรับปรุง พัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยว -ส่งเสริมการ สาธารณสุข การกีฬา และนันทนาการ -เสริมสร้างและ พัฒนาระบบพลังงาน ไฟฟ้าส่องสว่างที่เป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อม	แผนงานบริหารทั่วไป แผนงานการรักษาความสงบภายใน แผนงานการศึกษา แผนงานสังคมสงเคราะห์ แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และ นันทนาการ แผนงานการเกษตร แผนงานงบกลาง	- กองช่าง - กองการศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม - กองสวัสดิการสังคม - สำนักปลัด - กองคลัง

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ๑๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อบจ.	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบ
๓	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลาง การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง	เป้าหมายที่ ๓ สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดี และส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับคนทุกวัย	ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เสริมสร้างศักยภาพชุมชนและเมืองสีเขียวอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านสาธารณสุข	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านสาธารณสุข	-ส่งเสริมให้เกิดการกระจายกำลังคนด้านสุขภาพ -พัฒนากลไกกำกับดูแลและบริหารจัดการค่าบริการทางการแพทย์	แผนงานสาธารณสุข	สำนักปลัด

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อบต.	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบ
๔	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	หมวดหมายที่ ๑๓ ภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ ตอบโจทย์ประชาชน	เป้าหมายที่ ๔ สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต	ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เสริมสร้างศักยภาพชุมชนและเมืองสีเขียวอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาองค์กรและบุคลากรสู่การบริหารจัดการที่ดี	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาองค์กรและบุคลากรสู่การบริหารจัดการที่ดี	-เสริมสร้างพัฒนา ศักยภาพและประสิทธิภาพบุคลากร -ส่งเสริมบริหารงาน องค์กร -ส่งเสริมมีส่วนร่วม ในการบริหาร จัดการ	แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อบต.	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบ
๕	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง	เป้าหมายที่ ๒ ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน	ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ยกระดับขีดความสามารถในการผลิตภาคการเกษตร การค้า การท่องเที่ยวและบริการมูลค่าสูงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการเกษตร	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการเกษตร	-ส่งเสริมให้มีการพัฒนาและทำธุรกิจผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปมูลค่าสูงที่มีศักยภาพทางการตลาดในอนาคต -ส่งเสริมให้เกษตรกรประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม กระบวนการผลิตที่หลากหลาย	แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา แผนงานการเกษตร	สำนักปลัด กองช่าง
รวม	๕ ยุทธศาสตร์	๗ หมุดหมาย	๔ เป้าหมาย	๓ ประเด็น	๕ ยุทธศาสตร์	๕ ยุทธศาสตร์	๑๕ กลยุทธ์	๑๐ แผนงาน	ทุกส่วนราชการ (๕ ส่วนราชการ)

คำนำ

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลชำผักแพว ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) แก้ไขครั้งที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖ ขององค์การบริหารส่วนตำบลชำผักแพว ตามขั้นตอนและวิธีการแห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อให้แผนพัฒนาท้องถิ่นฯ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals:SDGs) แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาคยุทธศาสตร์ การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด มีความสัมพันธ์ในเชิงพื้นที่และเป็น การบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ ข้อ ๒๑ และข้อ ๒๔ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบกับหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓ ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๗๕๐๙ ลงวันที่ ๗๘ ตุลาคม ๒๕๖๕ จึงอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) แก้ไขครั้งที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖ ขององค์การบริหารส่วนตำบลชำผักแพว

งานวิเคราะห์นโยบายและแผน
สำนักปลัด



ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลชำผักแพว
เรื่อง อนุมัติใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)
แก้ไขครั้งที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖
ขององค์การบริหารส่วนตำบลชำผักแพว

.....

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลชำผักแพว ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) แก้ไขครั้งที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖ ขององค์การบริหารส่วนตำบลชำผักแพว ตามขั้นตอนและวิธีการแห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อให้แผนพัฒนาท้องถิ่นฯ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals:SDGs) แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาคยุทธศาสตร์ การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด มีความสัมพันธ์ในเชิงพื้นที่และเป็นการบูรณาการ เชิงยุทธศาสตร์

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ ข้อ ๒๑ และข้อ ๒๔ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบกับหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓ ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๗๕๐๙ ลงวันที่ ๗๘ ตุลาคม ๒๕๖๕ จึงอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) แก้ไขครั้งที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖ ขององค์การบริหารส่วนตำบลชำผักแพวเรียบร้อยแล้ว

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๖

(นายสนม โสป่าสัก)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลชำผักแพว